

Vyhláška hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze

Právní předpis hl. m. Prahy č.26/1999

Datum vydání:	19.10.1999	Datum účinnosti:	1.1.2000
Pozměňovací vyhlášky/nařízení			
<u>14.12.2004 - č.23/2004 Nařízení, kterým se mění vyhláška č. 26/1999 Sb. hl.m.Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů</u>			
<u>27.5.2003 - č.11/2003 Nařízení, kterým se mění vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů</u>			
<u>25.3.2003 - č.7/2003 Nařízení, kterým se mění vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů</u>			
<u>18.12.2001 - č.26/2001 Nařízení hl. m. Prahy, kterým se mění vyhl. hl.m.Prahy č. 26/1999 Sb.hl.m.Prahy, o OTP na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění nařízení hlavního města Prahy č. 7/2001 Sb. hl. m. Prahy</u>			
<u>3.4.2001 - č.7/2001 Nařízení, kterým se mění vyhláška hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl.m.Praze</u>			

Rada Zastupitelstva hlavního města Prahy se usnesla dne 19.10.1999 vydat podle § 24 odst. 1 a § 45 písm. l) zákona ČNR č.367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona ČNR č. 302/1992 Sb., a v souladu s ustanovením § 143 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 83/1998 Sb., vydat tuto obecně závaznou vyhlášku:

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

Čl. 1 Předmět úpravy

Vyhláška stanoví základní požadavky na územně technické řešení staveb a zařízení a na účelové a stavebně technické řešení staveb a zařízení, které náleží do působnosti stavebních úřadů a orgánů hlavního města Prahy a jeho částí podle § 117, 118, 119, 120, 123 a 124 stavebního zákona.

Čl. 2 Rozsah platnosti

(1) Podle této vyhlášky se postupuje při zpracování a pořizování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů, při navrhování, umístění, povolování nebo ohlašování, provádění, kolaudaci, užívání a odstraňování staveb a zařízení a při výkonu státního stavebního dohledu, pokud zvláštní předpis, vydaný na základě ustanovení § 143 stavebního zákona, nestanoví jinak.

(2) Ustanovení této vyhlášky se uplatní též při stavebních úpravách, udržovacích pracích, při změnách v užívání staveb, u dočasných staveb zařízení staveniště a u nástaveb, jakož i u staveb, které jsou kulturními památkami,**(1)** pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují.

(3) Požadavky obsažené v části první až třetí této vyhlášky platí pro všechny druhy staveb a zařízení podle čl.1, není-li v části čtvrté uvedeno jinak.

1) Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 3 Pojmy

(1) Pro účely této vyhlášky se rozumí

a) budovou - nadzemní stavba prostorově soustředěná a navenek převážně uzavřená obvodovými stěnami a střešní konstrukcí,

b) bytem - soubor místností (popřípadě jediná obytná místnost), který svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení a je k tomuto účelu užívání určen,

c) bytovým domem - stavba pro bydlení, ve které převažuje funkce bydlení; přitom do posuzovaných ploch se nepočítá plocha společných prostor, jako jsou např. chodby, schodiště, půda, prostory domovního vybavení - např. kočárkárna, prádelna, sušárna, úklidová komora,

d) malou čistírnou - čistírna odpadních vod do 500 ekvivalentních obyvatel,

e) normovou hodnotou - konkrétní technický požadavek obsažený v příslušné české technické normě (ČSN), jehož dodržení se považuje za splnění požadavků konkrétního ustanovení této vyhlášky.

f) obytnou místností

1. část bytu (zejména obývací pokoj, ložnice, jídelna), která splňuje požadavky předepsané touto vyhláškou, je určena k trvalému bydlení a má nejmenší podlahovou plochu 8 m²,

2. kuchyň, má-li podlahovou plochu nejméně 12 m²;
pokud tvoří byt jediná obytná místnost, musí mít podlahovou plochu nejméně 18 m²; u místností se zkosenými stropy se do plochy obytné místnosti nezapočítává plocha se světlou výškou menší než 1,2 m,

g) plochou pozemku rodinného domu zastavěnou nadzemními stavbami - plocha zastavěná stavbou rodinného domu a stavbami příslušenství²⁾ na pozemku rodinného domu; přitom za nadzemní se v tomto případě považuje stavba s horním vnějším lícem více než 0,3 m nad přilehlým terénem,

h) pobytovou místností - místnost nebo prostor, která svou polohou, velikostí a stavebním uspořádáním splňuje požadavky k tomu, aby se v ní zdržovaly osoby (například kanceláře, dílny, ordinace, výukové prostory, pokoje ve zdravotnických zařízeních, hotelích a ubytovnách, halové prostory různého účelu, sály kin, divadel a kulturních zařízení, kuchyně, místnosti ve stavbách pro individuální rekreaci apod.),

i) podkrovím - přístupný prostor nad nadzemním podlažím, vymezený konstrukcí krovu a dalšími stavebními konstrukcemi, určený k účelovému využití.

j) podzemním podlažím - podlaží, které má úroveň podlahy nebo její větší části níže než 0,80 m pod nejvyšším bodem přilehlého terénu v pásmu širokém 3,0 m po obvodu stavby; podlaží s vyšší úrovní podlahy, včetně podlaží ustupujícího, je podlažím nadzemním,

k) pozemkem rodinného domu - pozemek, který tvoří plochy zastavěné stavbou rodinného domu, stavbami příslušenství²) rodinného domu (garáže, drobné stavby, stavba pro podnikatelskou činnost) a bez přerušení na ně navazující nezastavěné plochy, jejichž účel užívání bezprostředně souvisí s funkcí rodinného bydlení, a dále pozemek dosud nezastavěný, určený územním rozhodnutím k zástavbě rodinným domem,

l) prolukou - nezastavěný prostor ve stávající souvislé zástavbě včetně nezastavěného nároží, který je určen k zastavění,

m) rodinným domem - stavba pro bydlení, která svým stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinné bydlení a v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena k bydlení; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví,

n) sítěmi technického vybavení - nadzemní nebo podzemní vedení včetně armatur, zaří-zení a konstrukcí na vedení, zabezpečující napojení území, obcí, jejich částí a staveb na jednotlivé druhy technického vybavení; podle účelu jsou sítě technického vybavení energetické (elektrická silová vedení, plynovodní a tepelná), vodovodní, stokové a telekomunikační, popří-padě jiná vedení (například produktovody),

o) stavbou pro chovatelství - stavba pro chov jiných než hospodářských zvířat, např. psů, koček, ptáků, atd.

p) stavbou pro individuální rekreaci - jednoduchá stavba, která svými objemovými parametry, vzhledem a stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rekreaci,

r) stavbou pro obchod - stavba, která obsahuje celkovou prodejní plochu větší než 2000 m² (například velkoobchod, nákupní střediska, obchodní domy),

s) stavbou pro shromažďování většího počtu osob - stavba s alespoň jedním prostorem určeným pro shromažďování nejméně 200 osob, v němž na jednu osobu připadá půdorysná plocha menší než 4 m² (konferenční sály, divadla, kina, koncertní síně, taneční sály, sportovní haly, tribuny apod.),

t) stavbou pro ubytování

1. stavba ubytovacího zařízení, kde je veřejnosti poskytováno přechodné ubytování a služby s tím spojené; ubytovacím zařízením není bytový a rodinný dům a stavba pro individuální rekreaci; ubytovací zařízení se zařazují podle druhů do kategorií a podle požadavku na plochy a vybavení do tříd, které se označují hvězdičkami:

1.1. hotel - ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, vybavené pro poskytování přechodného ubytování a služby s tím spojené (zejména stravovací); hotely se člení do pěti tříd; hotel garni má vybavení jen pro omezený rozsah stravování (nejméně snídaně) a člení se do čtyř tříd,

1.2. motel - ubytovací zařízení s nejméně 10 pokoji pro hosty, poskytující přechodné ubytování a služby s tím spojené pro motoristy a člení se do čtyř tříd,

1.3. penzion - ubytovací zařízení s nejméně 5 pokoji, s omezeným rozsahem společenských a doplňkových služeb, avšak s ubytovacími službami srovnatelnými s hotelem, a člení se do čtyř tříd,

1.4. ostatní ubytovací zařízení - turistické ubytovny, kempy a skupiny chat (bungalovů), popřípadě kulturní nebo památkové stavby využívané pro přechodné ubytování,

2. stavba určená pro ubytování zaměstnanců, žáků, učňů, studentů a dalších osob, mimo turistický ruch, která se podle délky ubytování a vybavení označuje v této vyhlášce jako

2.1. ubytovna I - ubytovací zařízení s možností časově omezené doby ubytování, určené zejména pro trvalé hromadné ubytování zaměstnanců, studentů vysokých škol, ostatních studentů a učňů,

2.2. ubytovna II - ubytovací zařízení s časově omezenou dobou ubytování, určené pro zvláštní účely, např. pro účastníky kursů a školení, pracovníky na určitou dobu prací, pro pohotovostní službu apod.,

u) stavbou pro výrobu a skladování - stavba určená pro průmyslovou, řemeslnou a jinou výrobu, popřípadě služby mající charakter výroby, a dále pro skladování výrobků, hmot a materiálů, kromě zemědělských staveb pro skladování uvedených pod písmene z),

v) ubytovací jednotkou - jednotlivý pokoj nebo soubor místností, které svým

ubytování a jsou k tomuto účelu užívání určeny,

w) veřejnou plochou - území mimo veřejně přístupné pozemní komunikace a obvod dráhy, přístupné veřejnosti

x) užitnou plochou - součet ploch všech místností budovy,

y) zelení - plochy určené především pro vegetaci, parky a parkově upravené plochy a lesy,

z) zemědělskou stavbou - stavba pro chov hospodářských zvířat, skladování produktů živočišné výroby, přípravu a skladování krmiv a steliva, pěstování rostlin, skladování a posklizňovou úpravu produktů rostlinné výroby, skladování a přípravu prostředků výživy, přípravků na ochranu rostlin a rostlinných produktů a pro zemědělské služby,

(2) Pojmy požární bezpečnosti jsou uvedeny v čl.17.

2) § 121 odst.1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST PRVNÍ

ÚZEMNĚ TECHNICKÉ POŽADAVKY NA STAVBY A NA JEJICH UMÍSTĚOVÁNÍ

Čl. 4

Umíst'ování staveb

(1) Při umíst'ování staveb a jejich začleňování do území musí být respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy^{3),4)} a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb a míra zastavění pozemku musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích a na dráhách.

(2) Stavby se podle druhu a potřeby umíst'ují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na sítě technického vybavení a pozemní komunikace.

(3) Při umíst'ování staveb se musí v souladu s mimořádným kulturně historickým významem a přírodním potenciálem města chránit a výrazně uplatňovat památkové rezervace a zóny^{1),5)}, památkové stavby a soubory, archeologické památky,

přírodní plochy a prvky. Musí se vytvářet vhodná urbanistická, architektonická a provozní vazba na existující nebo plánované veřejné plochy.

(4) Umístěním stavby nebo změnou stavby na hranici pozemku nebo v její bezprostřední blízkosti nesmí být znemožněn způsob zástavby sousedního pozemku podle územně plánovací dokumentace nebo územního rozhodnutí.

(5) Šířka prostoru mezi pozemky rodinných domů, sloužícího pro zajištění dopravní obsluhy území, musí být nejméně 8 m.

(6) V urbanisticky exponovaných polohách se nesmějí umísťovat dočasné stavby, které by toto území mohly znehodnotit, zejména svým architektonickým ztvárněním, objemovými parametry, vzhledem, účinky provozu (užívání) a použitými materiály. Dočasné stavby se nesmějí umísťovat na území památkových rezervací a zón, na veřejných plochách zeleně a v historických zahradách, a na veřejně přístupných pozemních komunikacích. Tyto požadavky se neuplatní u stavby zařízení staveniště po dobu provádění stavby, pro kterou bylo zřízeno.

(7) Zvyšování staveb je nepřípustné tam, kde by mohlo navrhovanými úpravami dojít k narušení původních architektonických hodnot daného místa nebo k narušení architektonické jednoty celku (např. souvislé zástavby v ulici).

(8) Při přestavbě a dostavbě řadové zástavby a dvojdomů nesmí být narušen architektonický vzhled celku a výrazně změněny objemové parametry stávající zástavby.

(9) Podzemní i nadzemní vedení se soustřeďují ve společných trasách (koridorech). Pokud je v území zřízen kolektor, musí být všechny nové, nahrazované a doplňované inženýrské sítě uloženy do tohoto kolektoru.

(10) Rozvodné energetické a telekomunikační vedení se v zastavěných částech obce umísťují pod zem.

(11) Prostorové uspořádání sítí technického vybavení (např. elektrické silové kabely, sdělovací kabely, vodovodní sítě a přípojky, plynovodní potrubí, tepelné sítě, stokové sítě a kanalizační přípojky, jiné trubní sítě pro zásobování, stožáry a stožárová vedení) musí splňovat normové hodnoty.

(12) Stoky veřejné kanalizace, navrhované mimo pozemní komunikaci, musí mít zajištěn příjezd ke vstupním šachtám, příp. jiným objektům na stokové síti, které jsou nezbytné pro její provoz nebo údržbu. Neprůlezná kanalizační stoky nesmí být uloženy v podélném směru pod kolektory a ostatními podzemními vedeními technického vybavení.

(13) Kanalizační stoky mezi vstupními šachtami nebo jinými objekty na stokové síti musí být vedeny v přímé trase kromě úseků se změnou směru u průlezných a

průchozích stok.

(14) Podél vozovky pozemních komunikací se zřizují stromořadí, pokud to urbanistické a technické podmínky v území umožní.

(15) Odstavné a parkovací plochy pro osobní automobily se zřizují u všech potenciálních zdrojů a cílů dopravy podle čl. 10 této vyhlášky.

(16) Garáže, odstavné a parkovací plochy pro nákladní automobily, autobusy, traktory apod. se umísťují mimo obytné části města, kromě staveb garáží, odstavných a parkovacích ploch pro ně určených v uzavřených prostorech staveb pro zemědělství a kromě odstavných a parkovacích stání pro speciální automobily policejní, požární, sanitní a obytné, pokud tomu nebrání omezení vyplývající ze zvláštních předpisů.⁶⁾

(17) Servisy, opravny a čerpací stanice pohonných hmot včetně zařízení pro manipulaci s nimi (například překladiště, stáčírny, mycí rampy, odpařovací stanice) se nesmí umísťovat v ochranných pásmech I. a II. stupně vodních zdrojů⁷⁾

(18) Pro veřejné plochy a místní komunikace se zřizuje osvětlení.

(19) Podzemní stavby, s výjimkou sítí technického vybavení, v plochách určených pro zeleň musí být osazeny tak, aby mocnost zeminy nad nimi byla nejméně 40 cm. Tyto stavby musí být vybaveny zařízením pro zálivku.

(20) Na území hlavního města Prahy nelze umísťovat stavby pro individuální rekreaci s výjimkou zahrádkářských chat v zahrádkových osadách, ani doplňkové stavby k nim.

(21) Zahrádkové osady se umísťují tak, aby byl umožněn veřejný průchod územím.

(22) V zátopovém území⁷⁾ zcela nebo zčásti průtočném

a) musí být stavby navrženy a umístěny tak, aby pod úrovní hladiny, podle které bylo stanoveno zátopové území, co nejméně bránily průtoku vody,

b) musí být dálnice, silnice, místní komunikace I. třídy a dráhy s výjimkou vleček navrženy jako estakády s niveletou spodní hrany konstrukce přemostění nad úrovní hladiny, podle které bylo stanoveno zátopové území,

c) nesmí místní komunikace II. - IV. třídy a účelové komunikace a vlečky vedoucí napříč zátopovým územím převyšovat úroveň okolního terénu,

d) lze potrubní rozvody umísťovat jen pod terénem.

(23) Požadavky na umístění staveb z hlediska civilní ochrany stanoví zvláštní

předpis.

3) Např. zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

4) Např. zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a předpisy vydané k jeho provedení, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů. .

45) Např. nař. vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze, nař. vlády č. 127/1995 Sb., o prohlášení území ucelených částí vybraných měst a obcí s dochovanými soubory lidové architektury za památkové rezervace, vyhl. č. 15/1991 Sb. hl.m. Prahy, o prohlášení části území hlavního města Prahy za památkové rezervace a o určení podmínek jejich ochrany, vyhl. č. 10/1993 Sb. hl.m. Prahy, o prohlášení části území hlavního města Prahy za památkové rezervace a o určení podmínek jejich ochrany.

6) Např. zákon č.20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 5

Studny individuálního zásobování vodou

(1) Studna individuálního zásobování vodou (dále jen "studna") musí být situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.

(2) Nejmenší vzdálenost studny od zdrojů možného znečištění a od sousedních studní je dána normovými hodnotami.

Čl. 6

Žumpy a malé čistírny

(1) Žumpy se budují pouze u staveb zařízení stavenišť, zahrádkových osad, technické infrastruktury (např. rozvodny, regulační stanice, konečné zastávky městské hromadné dopravy) a u staveb v plochách zeleně, vymezených územně plánovací dokumentací tam, kde splaškové odpadní vody nelze odvádět do stokové sítě nebo kde by čištění odpadních vod v malé čistírně neodpovídalo konkrétním

potřebám v místě. Žumpy se nesmějí opatřovat odtokem, vodotěsnost jejich dna a stěn musí splňovat normové hodnoty, a musí být odvětrány.

(2) Malé čistírny se budují pouze tam, kde je možnost vypouštění vyčištěných odpadních vod samostatným odpadním potrubím do vodního toku. U jednotlivých rodinných domů lze vyčištěné odpadní vody z malých čistíren celoročně likvidovat i vsakem na pozemku rodinného domu, pokud to hydrogeologické poměry, velikost pozemku a jeho výhledové využití umožní.

(3) Žumpa nebo malá čistírna musí být umístěna a řešena tak, aby bylo umožněno výhledové připojení stavby na stokovou síť. Po připojení stavby na stokovou síť musí být žumpa nebo malá čistírna vyřazena z provozu a asanována.

(4) Žumpa nebo malá čistírna se umísťuje tak, aby k ní byl přístup nebo příjezd pro vybírání jejího obsahu.

(5) Nejmenší vzdálenost žumpy nebo malé čistírny od studny individuálního zásobování vodou je dána normovými hodnotami.

Čl. 7

8) **Stavební pozemek⁸⁾, ochranná a bezpečnostní pásma, chráněná území**

(1) Pozemek určený k zastavění musí svými vlastnostmi, zejména polohou, tvarem, velikostí a základovými poměry umožňovat realizaci navrhované stavby a její bezpečné užívání.

(2) Zasahuje-li stavební pozemek do ochranného nebo bezpečnostního pásma⁹⁾, nebo na území chráněného zvláštním předpisem⁴⁾, musí být dodrženy podmínky a požadavky stanovené zvláštními předpisy pro příslušné ochranné nebo bezpečnostní pásmo, nebo chráněné území.

(3) Zasahuje-li stavební pozemek do ochranných nebo bezpečnostních pásem či zvláštním předpisem chráněných území vzájemně se překrývajících, musí stavba splňovat podmínky všech dotčených ochranných nebo bezpečnostních pásem a chráněných území.

(4) Na plochách stavebních pozemků, které nejsou určeny k zastavění, se musí zachovat a chránit stávající dřeviny, s výjimkou případů stanovených zvláštním předpisem¹⁰⁾, chránit a vytvářet podmínky pro růst vegetace. Rovněž je nutno zajistit hospodárné využití ornice ze zastavované plochy pozemku.

8) § 139b odst. 15 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

9) Např. zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání v

energetických odvětvích o Státní energetické inspekci, ve znění pozdějších předpisů.
10) § 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 8

Vzájemné odstupy staveb

(1) Vzájemné odstupy staveb musí splňovat zejména požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, ochrany památek, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování pohody bydlení. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, které souvisejí s funkčním využitím území (například sítě technického vybavení, dětská hřiště).

(2) Jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 3 až 6. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístěvané v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.

(3) Vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, vzdálenost mezi nimi nesmí být menší než 7 m. Vzdálenost mezi rodinnými domy může být snížena až na 4 m, pokud v žádné z protilehlých stěn nejsou okna obytných místností; v takovém případě se nemusí uplatnit požadavek na odstup od společných hranic podle odstavce 4.

(4) Vytvářejí-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, nesmí být vzdálenost od společných hranic pozemků menší než 3 m, přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší než 2 m.

(5) Vzdálenost stavby samostatné garáže, drobných staveb a stavby pro podnikatelskou činnost na pozemku rodinného domu od společných hranic pozemků rodinných domů nesmí být menší než 1,5 m.

(6) V územích, kde je nutno stavbu přizpůsobit charakteru okolní zástavby, je možné uplatnit urbanistická hlediska a umístit rodinný dům, drobné stavby a garáže na pozemku rodinného domu až na hranici pozemku. V takovém případě nesmí být ve stěně na hranici žádné stavební otvory (např. okna, větrací otvory apod.) a musí být zamezeno stékání dešťových vod nebo spadu sněhu ze stavby na sousední pozemek.

(7) Nemají-li rodinné domy mezi sebou volný prostor, musí na sebe navazovat minimálně jednou třetinou hloubky štitové zdi.

(8) Vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, musí být

nejméně 3 m od okraje vozovky pozemní komunikace; tento požadavek se neuplatní u budov umístěvaných v prolukách řadové zástavby.

(9) Vzájemné odstupy a vzdálenosti se měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn a předsazených částí stavby (balkóny, arkýře, terasy, vstupy apod.), střech, dále od hranic pozemků a okraje vozovky pozemní komunikace.

Čl. 9

Připojení staveb na pozemní komunikace

(1) U staveb, jejichž charakter to vyžaduje, se zřizuje kapacitně vyhovující připojení na pozemní komunikaci.¹¹⁾

(2) Připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích.¹²⁾ Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky, a musí být dokončeno před kolaudací stavby.

(3) U staveb pro shromažďování většího počtu osob, staveb pro obchod, staveb veřejných ubytovacích zařízení, staveb pro výrobu a skladování a zemědělských staveb se musí zajistit bezpečný příjezd a odjezd vozidel pro zásobování a prostor pro stání a manipulaci vozidel při nakládání a vykládání.

11) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.

12) Zákon č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Čl. 10

Rozptylové plochy a zařízení pro dopravu v klidu

(1) Stavby musí mít před vstupem rozptylovou plochu (například chodník, veřejnou plochu) odpovídající druhu stavby. Řešení rozptylových ploch musí umožnit plynulý a bezpečný přístup i odchod a rozptyl osob, včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace, do okolí stavby.

(2) Pro určení počtu odstavných a parkovacích stání se stanovuje:

1. zóna 1 až 4,

2. spádové území stanic metra,

3. koeficient vlivu území Ku

pro zónu 1	0,25
pro zónu 2	0,40
pro zónu 3	0,60
pro zónu 4	1,00

4. koeficient dopravní obsluhy území Kd

ve spádových územích stanic metra v zóně 1 až 3	0,60
ve spádových územích stanic metra v zóně 4	0,90

5. ukazatele základního počtu stání v závislosti na funkčním využití stavby.

Zóny 1 až 4 a spádová území stanic metra jsou vyznačeny v mapovém podkladu v příloze č. 1 této vyhlášky. Mapový podklad v měřítku 1:10 000 je uložen na Magistrátu hlavního města Prahy - odboru územního rozhodování a na stavebních úřadech městských částí. Ukazatele základního počtu stání jsou uvedeny v tabulce v příloze č. 2 této vyhlášky.

(3) Stavby musí být vybaveny zařízením pro dopravu v klidu (parkovací a odstavná stání) odpovídajícím velikosti, funkci a umístění stavby a řešeným přednostně jako součást stavby nebo její provozně neoddělitelná část, anebo umístěným na pozemku stavby včetně komunikace pro zajištění vozidel na jednotlivá stání. U bytových domů mohou být odstavná a parkovací stání umístěna v dostupné vzdálenosti i mimo pozemek stavby; stání pro návštěvníky podle odst. 5 písm. a) bod 2. musí být veřejně přístupná. Z celkového počtu stání, stanovených podle této vyhlášky, musí být v garážích umístěn nejméně počet stání rovnající se počtu bytů, nebo požadovaný počet stání, je-li menší než počet bytů.

(4) Základní počet stání Pz potřebný pro jednotlivé funkce stavby se stanoví v závislosti na jejich kapacitě podle přílohy č. 2 této vyhlášky.

(5) Požadovaný počet stání Pp pro jednotlivé stavby se stanoví podle následujících písmen a) až c) v závislosti na funkčním využití stavby. U staveb, které zasahují do území s různou mírou regulace, je pro výpočet Pp rozhodující umístění převažující části stavby.

a) Pro stavby s funkcí bydlení (bod 1.1. přílohy č. 2 této vyhlášky) je požadovaný počet stání Pp roven základnímu počtu stání Pz.

1. Stavby musí být vybaveny nejméně požadovaným počtem stání Pp.
2. Stavby umístěné v zónách 3 a 4 musí být navíc vybaveny ještě jedním stáním pro návštěvníky na každých započatých 10 bytů.

b) Pro stavby s ostatními funkcemi (body 1 až 12 mimo bod 1.1. přílohy č. 2 této vyhlášky) se požadovaný počet stání Pp stanoví jako součet základních počtů stání Pz pro jednotlivé funkce, násobený koeficienty Ku a Kd.

1. Stavby v zónách 1 až 3 musí být vybaveny právě požadovaným počtem stání Pp.
2. Stavby v zóně 4 musí být vybaveny nejméně požadovaným počtem stání Pp.

c) Stavby s kombinací funkce bydlení (bod 1.1. přílohy č. 2 této vyhlášky) a ostatních funkcí (body 1 až 12 mimo bod 1.1. přílohy č. 2 této vyhlášky) musí být vybaveny počtem stání daným součtem stání Pp pro jednotlivé funkce stavby podle písmen a) a b).

(6) Z celkového počtu stání musí nejméně 5 %, ne však méně než 2 stání, splňovat požadavky na stání pro vozidla osob s omezenou schopností pohybu a orientace.13)

(7) Stavby, jejichž funkce a provoz to vyžadují, musí být řešeny tak, aby bylo umožněno bezpečné zastavení autobusů pro vystoupení a nastoupení osob a bezpečné zastavení nákladních automobilů pro vyložení a naložení nákladu.

(8) Odstavné a parkovací plochy pro větší počet vozidel se doplňují vhodnou zelení, zejména stromy.

(9) Zařízení pro dopravu v klidu se musí dokončit před kolaudací staveb, pro které se zřizuje.

13) Vyhláška č. 174/1994 Sb., kterou se stanoví obecné technické požadavky zabezpečující

užívání staveb osobami se sníženou schopností pohybu a orientace.

Čl. 11

Připojení staveb na sítě a stavby technického vybavení

(1) Stavby se podle druhu a potřeby napojují na zdroj nebo rozvod pitné, popřípadě užitkové vody a vody pro hašení požárů, potřebné energie, zařízení pro zneškodňování odpadních vod a musí umožňovat napojení na telekomunikační síť.

(2) Každá přípojka stavby na vodovodní a energetickou síť musí být samostatně uzavíratelná. Místa uzávěrů a vnější odběrná místa pro odběr vody pro hašení musí být přístupná a trvale označená.

(3) Stavby se připojují na veřejný vodovod jednou vodovodní přípojkou. Připojení stavby na veřejný vodovod více vodovodními přípojkami je výjimečně možné jen se souhlasem provozovatele veřejného vodovodu.

(4) Stavby podle druhu a potřeby musí být napojeny na veřejnou splaškovou nebo jednotnou kanalizaci, pokud je v technicky, popřípadě ekonomicky dosažitelné vzdálenosti a má dostatečnou kapacitu.

(5) Stavby se připojují na veřejnou kanalizaci samostatnou domovní kanalizační přípojkou. Odvodnění dvou nebo více staveb jednou domovní kanalizační přípojkou nebo odvodnění rozsáhlé stavby více přípojkami je výjimečně možné jen se souhlasem provozovatele veřejné kanalizace.

(6) Na žumpy lze za podmínek čl. 6 odst.1 této vyhlášky napojit jen stavby zařízení staveníšť, zahrádkových osad, technické infrastruktury (např. rozvodny, regulační stanice, konečné zastávky městské hromadné dopravy) a stavby v plochách zeleně, vymezené územně plánovací dokumentací.

(7) Stavby musí být napojeny na veřejnou dešťovou nebo jednotnou kanalizaci, pokud nelze dešťové vody likvidovat jinak, t.j. přednostně vsakem, popř. akumulací nebo odvedením do vodního toku.

(8) Všechny prostupy vedení technického vybavení do staveb nebo jejich částí, umístěné pod úrovní terénu, musí být plynotěsně uzavřené.

Čl. 12

Oplocení pozemků

(1) Oploceny musí být pozemky se stavbami,

a) které mohou působit nepříznivě na životní prostředí (například stavby pro výrobu s nečistým provozem, čistírny odpadních vod, veterinární asanační ústavy),

b) kde je nutno zamezit volnému pohybu osob nebo zvířat (například vězeňská zařízení, kasárna, infekční pavilony nemocnic, uzavřená psychiatrická oddělení, zoologické zahrady),

c) které je třeba chránit před okolními vlivy (například stavby průmyslu potravin, nápojů a pochutin),

d) které je třeba chránit před vstupem neoprávněných osob (jaderná zařízení, regulační, měřicí stanice apod.).

(2) Oplocení nesmí svým rozsahem, tvarem a použitým materiálem narušit charakter stavby na oplocovaném pozemku a jejího okolí¹⁴⁾ a nesmí zasahovat do rozhledového pole připojení stavby na pozemní komunikace.

(3) Oplocení nesmí přesáhnout výšku 2 m nad vyšší z obou úrovní přilehlého terénu, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak nebo pokud účel oplocované nemovitosti nevyžaduje výšku větší.

(4) Oplocení svým provedením nesmí ohrožovat bezpečnost osob včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace a účastníků silničního provozu.

(5) Plné oplocení při pozemních komunikacích a veřejných plochách lze za podmínek odstavce 2 a 3 provést pouze tehdy, je-li to nezbytné, zejména z důvodu ochrany proti hluku apod.

14) Např. zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 13

Vliv staveb na životní prostředí

(1) Architektonické ztvárnění, dispoziční, konstrukční a materiálové řešení staveb musí být v souladu s jejich významem a umístěním a s požadavky na jejich užívání a životnost. U staveb umístěných do prostředí již existující zástavby musí urbanistické a architektonické řešení vhodným způsobem reagovat na charakter a strukturu této zástavby.

(2) Při stavebních úpravách budov v urbanisticky exponovaných polohách (např. na nábřežích Vltavy) musí být respektován stávající charakter střech a fasád. Na území památkových rezervací a zón⁵⁾ nesmí být při stavebních úpravách narušen historický charakter vzhledu budov.

(3) Negativní účinky staveb a jejich zařízení na životní prostředí, zejména škodlivé exhalace, hluk, teplo, otřesy, vibrace, prach, zápach, znečišťování vod a pozemních komunikací a zastínění budov, nesmí překročit limity uvedené v příslušných předpisech.15)

(4) Stavby, jejichž užíváním vznikají odpady, musí mít vyřešeno nakládání s odpady (shromažďování, třídění, skladování nebo úpravu a využívání, zneškodňování) podle zvláštních předpisů.16)

(5) Zařízení a prostory pro nakládání s odpady musí být umístěny v souladu s požadavky na ochranu zdraví lidí a na ochranu životního prostředí.

(6) Opěrné zdi, které tvoří ohraničení pozemků sousedících s veřejnými plochami a pozemními komunikacemi, jejichž výška nebo součet výšek jejich částí je větší než 2 m nad úroveň přilehlé veřejné plochy nebo pozemní komunikace, musí umožňovat jejich ozelenění založením vegetace na pozemku, na kterém se zed' zřizuje.

15) Např. zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, vyhláška č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, nař. vlády č. 82/1999 Sb., kterým se stanoví ukazatele a hodnoty přípustného stupně znečištění vod,, vyhl.č. 117/1997 Sb., kterou se stanovují emisní limity a další podmínky provozování stacionárních zdrojů znečišťování a ochrany ovzduší.

16) Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 14

Staveniště a zařízení staveniště

(1) Staveniště se musí zařídit, uspořádat a vybavit přísunovými cestami pro dopravu materiálu tak, aby se stavba mohla řádně a bezpečně provádět. Nesmí docházet k ohrožování a nadměrnému obtěžování okolí, zvláště hlukem, prachem apod., k ohrožování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, zejména se zřetelem na osoby s omezenou schopností pohybu a orientace, dále k znečišťování pozemních komunikací, ovzduší a vod, k omezování přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technického vybavení a požárním zařízením.

(2) Požadavky na zařízení staveniště z hlediska požární bezpečnosti staveb jsou dány normovými hodnotami.

(3) Stavby zařízení staveniště nelze ani dodatečně povolit jako stavby trvalé.

(4) Odvádění srážkových, odpadních a technologických vod ze staveniště musí být zabezpečeno tak, aby se zabránilo rozmočení pozemku staveniště včetně

vnitrostaveništních komunikací, nenarušovala a neznečišťovala se odtoková zařízení pozemních komunikací a jiných ploch přiléhajících ke staveništi a nezpůsobilo se jejich podměčení.

(5) Podzemní energetické, telekomunikační, vodovodní a stokové sítě v prostoru staveniště musí být polohově a výškově vyznačeny před zahájením stavby.

(6) Veřejné plochy a pozemní komunikace dočasně užívané pro staveniště při současném zachování jejich užívání veřejností (chodníky, podchody apod.), včetně osob s omezenou schopností pohybu a orientace, se musí po dobu společného užívání bezpečně chránit a udržovat. Ustanovení zvláštního předpisu¹³),¹⁷) tím není dotčeno.

(7) Veřejné plochy a pozemní komunikace se pro staveniště smí použít jen ve stanoveném nezbytném rozsahu a době. Po ukončení jejich užívání jako staveniště musí být uvedeny do předchozího stavu, pokud nebudou určeny k jinému využití.

(8) Další požadavky na zajištění bezpečnosti práce na staveništi jsou upraveny zvláštním předpisem.¹⁷)

17) Vyhláška č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích.

ČÁST DRUHÁ

OBECNÉ POŽADAVKY NA BEZPEČNOST A UŽITNÉ VLASTNOSTI STAVEB

Čl. 15

Základní požadavky

(1) Stavba musí být navržena a provedena tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro zamýšlené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou

a) mechanická odolnost a stabilita,

b) požární bezpečnost,

c) ochrana zdraví, zdravých životních podmínek⁶) a životního prostředí,

d) ochrana proti hluku,⁶),¹⁸)

e) užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace,13)

f) bezpečnost při užívání,

g) úspora energie a zajištění hospodárného využití tepla.

(2) Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu předpokládané existence.

18) Vyhláška č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Čl. 16

Mechanická odolnost a stabilita

(1) Stavba i její změna musí být navržena a provedena tak, aby zatížení a jiné vlivy, kterým je vystavena během výstavby a užívání při řádně prováděné běžné údržbě, nemohly způsobit

a) náhlé nebo postupné zřícení, popřípadě jiné destruktivní poškození kterékoliv její části nebo přilehlé stavby,

b) větší stupeň nepřijatelného přetvoření (deformaci konstrukce nebo vznik trhlin), které může narušit stabilitu stavby, mechanickou odolnost a užitelnost stavby nebo její části, nebo které vede ke snížení trvanlivosti stavby,

c) poškození nebo ohrožení provozuschopnosti připojených technických zařízení v důsledku deformace nosné konstrukce,

d) ohrožení provozuschopnosti pozemních komunikací a drah v dosahu stavby a ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikaci a dráze přiléhající ke staveništi,

e) ohrožení provozuschopnosti sítí technického vybavení v dosahu stavby,

f) poškození staveb například explozí, nárazem, přetížením nebo následkem selhání lidského činitele, kterým by bylo možno předejít bez nepřiměřených potíží nebo nákladů, nebo je alespoň omezit,

g) ohrožení průtočnosti profilů ve stanovených zátopových územích7) při povodních svým odplavením.

(2) Návrh změny stavby, týkající se nosného systému, musí vycházet ze stavebně technického průzkumu nosných konstrukcí.

(3) U staveb sloužících k zajištění zásobování odběratelů vodou nebo energií, musí

být konstrukce navrženy a provedeny tak, aby nedošlo k nepředvídanému trvalému ani dočasnému ohrožení provozuschopnosti stavby jako celku.

(4) Stavební konstrukce a stavební prvky musí být navrženy a provedeny tak, aby po dobu předpokládané existence vyhověly požadovanému účelu a odolaly všem zatížením a vlivům, které se mohou běžně vyskytnout při provádění i užívání stavby, a škodlivému působení prostředí, zejména atmosférickým a chemickým vlivům, korozi, záření a otřesům. Návrhová zatížení jsou dána normovými hodnotami.

(5) Stavby na území v dosahu seizmických nebo jim podobných účinků se navrhují též s ohledem na předpokládané deformace základové půdy, způsobené projevy této činnosti na povrch.

(6) V zátopovém území⁷⁾

a) musí být konstrukce staveb pod úrovní hladiny, podle které bylo stanoveno zátopové území, navrženy tak, aby odolávaly účinkům vody při povodni,

b) je nutno prostory budov pod úrovní hladiny, podle které bylo stanoveno zátopové území, řešit jako otevřené nebo vodotěsně uzavíratelné, navržené na příslušný přetlak, se zajištěním únikové cesty z nich,

c) musí stavebně technické řešení budov při povodni umožňovat jednoduché odčerpávání vody z budov.

ODDÍL 1

POŽÁRNÍ BEZPEČNOST

Čl. 17

Pojmy

(1) Požární bezpečnost stavby je schopnost stavby maximálně omezit riziko vzniku a šíření požáru a zabránit ztrátám na životech a zdraví osob, včetně osob provádějících požární zásah, popřípadě zvířat a ztrátám na majetku v případě požáru.

(2) Požární úsek je prostor stavby oddělený od ostatních částí stavby, popřípadě od sousední stavby požárně dělicími konstrukcemi.

(3) Požární odolnost je doba, po kterou jsou stavební konstrukce nebo požární uzávěry schopny odolávat teplotám vznikajícím při požáru, aniž došlo k porušení jejich funkce.

(4) Úniková cesta je komunikace, která umožňuje bezpečnou evakuaci osob ze stavby nebo z její části ohrožené požárem na volné prostranství, popřípadě přístup požárních jednotek.

(5) Požárně nebezpečný prostor je prostor kolem hořící stavby, ve kterém je nebezpečí přenesení požáru sáláním tepla nebo padajícími částmi stavby.

(6) Chráněná úniková cesta je trvale volný komunikační prostor vedoucí k východu na volné prostranství, tvořící samostatný požární úsek, jehož konstrukční řešení a technické vybavení a zařízení jsou dány normovými hodnotami (například z hlediska použitých stavebních hmot, požární odolnosti stavebních konstrukcí, způsobu větrání těchto prostorů).

Čl. 18

Všeobecné požadavky

(1) K zabránění ztrát na životech a zdraví osob, popřípadě zvířat a ztrát na majetku, musí být stavby podle druhu a potřeby navrženy, provedeny, užívány a udržovány tak, aby

a) zůstala zachována stabilita a únosnost konstrukcí po dobu určenou podle odstavce 5,

b) bránily vzniku a šíření požáru a jeho zplodin mezi jednotlivými požárními úseky uvnitř stavby,

c) bránily šíření požáru mimo stavbu, například na sousední stavbu nebo její část,

d) umožnily bezpečnou evakuaci osob a evakuovatelných zvířat z hořící nebo požárem ohrožené stavby, popřípadě její části na volné prostranství nebo do jiného požárem neohroženého prostoru,

e) umožnily účinný a bezpečný zásah požárních jednotek při hašení a zásahových pracích.

(2) Požární bezpečnosti stavby se dosahuje vhodným urbanistickým začleněním stavby, jejím dispozičním, konstrukčním a materiálovým řešením, popřípadě požárně bezpečnostními opatřeními a zařízeními požární ochrany (například stabilním hasicím zařízením, odvodem tepla a kouře při požáru) a prostředky požární ochrany.

(3) Stavebními úpravami nesmí dojít ke snížení požární bezpečnosti stavby, snížení bezpečnosti osob ani ke ztížení požárního zásahu.

(4) Stavba se musí dělit do požárních úseků, přesahuje-li její velikost mezní

rozměry požárního úseku dané normovými hodnotami, nebo jsou-li ve stavbě prostory, které musí tvořit samostatné požární úseky (například chráněné únikové cesty).

(5) Pro stavební konstrukce se použijí pouze hmoty, které odpovídají normovým hodnotám (například stupeň hořlavosti). Stavební konstrukce musí vykazovat požární odolnost danou normovými hodnotami. Nosné konstrukce zajišťující stabilitu stavby musí mít požární odolnost alespoň

- a) 60 minut u budov s 9 až 12 nadzemními podlažími,
- b) 90 minut u budov s 13 až 20 nadzemními podlažími,
- c) 120 minut u budov s více než 20 nadzemními podlažími.

Čl. 19

Požadavky na zajištění úniku osob

(1) K zajištění evakuace osob musí z každého požárního úseku vést únikové cesty, které svým typem, počtem, polohou, kapacitou, technickým vybavením a konstrukčním provedením odpovídají normovým hodnotám a tím vytvářejí předpoklady k bezpečnému úniku osob na volné prostranství nebo do prostorů, kde nemohou být ohroženy požárem.

(2) Nejmenší šířka nechráněné únikové cesty je jeden únikový pruh; nejmenší šířka chráněné a částečně chráněné únikové cesty je 1,5 únikového pruhu se šířkou dveří na těchto cestách alespoň 800 mm. Šířka jednoho únikového pruhu je 550 mm.

(3) Ve stavbách s více než třemi nadzemními podlažími nebo více než jedním podzemním podlažím, ve kterých se trvale nebo pravidelně vyskytuje více než 10 osob s omezenou schopností pohybu a orientace nebo osob neschopných samostatného pohybu, musí být zřízeny evakuační výtahy. V ostatních budovách se evakuační výtahy zřizují v závislosti na normových hodnotách. Funkce evakuačního výtahu musí být zajištěna dodávkou elektrické energie ze dvou na sobě nezávislých zdrojů.

(4) Únikové cesty musí mít zajištěno dostatečné osvětlení (vždy umělé, příp. i denní). Chráněné únikové cesty, cesty sloužící k evakuaci osob se sníženou schopností pohybu a orientace a osob neschopných samostatného pohybu a cesty sloužící částečné evakuaci musí být vybaveny nouzovým osvětlením.

Čl. 20

Požadavky na odstupové vzdálenosti

(1) K zamezení přenosu požáru sáláním tepla nebo padajícími hořlavými částmi konstrukcí z posuzovaného požárního úseku nebo stavby na jiný požární úsek či stavbu, popřípadě na volné sklady hořlavých látek musí být vytvořen nezbytný odstup, vymezený požárně nebezpečným prostorem. Při posuzování požárně nebezpečného prostoru se přihlíží i k požárně nebezpečným prostorům stávajících staveb.

(2) Požárně nebezpečný prostor musí být stanoven i u volných skladů hořlavých látek, u otevřených technologických zařízení, volně vedených rozvodů a u jiných zařízení a provozů, kde existuje možnost přenosu požáru na jinou stavbu.

(3) V požárně nebezpečném prostoru smí být umístěny pouze stavby nebo jejich části a zařízení, které odpovídají normovým hodnotám požární bezpečnosti.

Čl. 21

Požadavky na zajištění požárního zásahu

(1) Každá stavba musí umožňovat požární zásah vedený vnějškem nebo vnitřkem stavby, popřípadě současně oběma způsoby.

(2) Nástupní plochy a přístupové komunikace musí být navrženy a provedeny tak, aby pro umístění a příjezd požární techniky odpovídaly normovým hodnotám požární bezpečnosti, přičemž nástupní plochy musí navazovat na přístupové komunikace.

(3) Vnitřní zásahové cesty musí být zřízeny v případech, kdy požární zásah nelze vést vnějškem stavby, popřípadě kdy zásah má být proveden současně vnějškem i vnitřkem budovy.

(4) Ve stavbách vyšších než 45 m musí být vnitřní zásahové cesty vybaveny požárním výtahem. Požární výtah musí splňovat normové hodnoty a zajistit dopravu požárních jednotek a jejich vybavení do všech podlaží stavby. Při rozměrech výtahové kabiny alespoň 1100 × 2100 mm může být požární výtah považován za evakuační. Funkce požárního (evakuačního) výtahu při požáru musí být zajištěna dodávkou elektrické energie ze dvou na sobě nezávislých zdrojů.

(5) Ve všech případech, kde se předpokládá hašení vodou, musí být zajištěno její množství a tlak odpovídající normovým hodnotám. Pokud charakter hořlavých látek či zařízení ve stavbě vylučuje užití vody jako hasiva, musí být stavba vybavena jinými vhodnými a účinnými hasebnými látkami.

(6) Zdroj požární vody, popřípadě jiná hasicí zařízení musí svou kapacitou, umístěním a vybavením umožňovat účinný požární zásah v kterémkoliv místě stavby.

(7) Všechna elektrická zařízení, jejichž chod je při požáru nezbytný k ochraně osob a majetku, musí mít při požáru zajištěnou dodávku elektrické energie alespoň po předpokládanou dobu užití těchto zařízení, a to ze dvou na sobě nezávislých zdrojů.

ODDÍL 2

OCHRANA ZDRAVÍ, ZDRAVÝCH ŽIVOTNÍCH PODMÍNEK A ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Čl. 22

Všeobecné požadavky

(1) Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby neohrožovala život, zdraví, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb⁶⁾ a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené ve zvláštních předpisech,¹⁵⁾ zejména následkem

- a) uvolňování látek nebezpečných pro zdraví a životy osob a zvířat a pro vegetaci,
- b) přítomnosti nebezpečných částic v ovzduší,
- c) uvolňování emisí nebezpečných záření, zejména ionizujících,
- d) nepříznivých účinků elektromagnetického záření,¹⁹⁾
- e) znečištění vzduchu, půdy a vody,
- f) nedostatečného zneškodňování odpadních vod a kouře,
- g) nevhodného nakládání s odpady¹⁶⁾,
- h) výskytu vlhkosti ve stavebních konstrukcích nebo na povrchu stavebních konstrukcí uvnitř staveb,
- i) nedostatečných tepelně izolačních a zvukoizolačních vlastností.
- j) nevhodných světelně technických vlastností.

(2) Stavba musí odolávat škodlivému působení prostředí, například vlivům půdní vlhkosti a podzemní vody, vlivům atmosférickým a chemickým, záření a otřesům.

(3) Úroveň podlahy obytné místnosti musí ležet alespoň 150 mm nad nejvyšší úrovní upraveného terénu pásu pozemku v šířce 3 m hraničícího s touto místností,

a alespoň 500 mm nad hladinou podzemní vody, pokud místnost není chráněna před nežádoucím působením vody technickými prostředky. Požadavky zvláštního předpisu¹³⁾ tím nejsou dotčeny.

(4) Světlá výška místností, pokud zvláštní předpis²⁰⁾ nebo ustanovení části čtvrté této vyhlášky nestanoví jinak, musí být alespoň:

a) 2600 mm v obytných a pobytových místnostech,

b) 2300 mm v obytných a pobytových místnostech v podkroví; místnosti se zkosenými stropy musí mít tuto světlou výšku nejméně nad polovinou podlahové plochy, přitom se nezapočítává podlahová plocha se světlou výškou menší než 1,2 m.

(5) Pozemky obestavěné ze všech stran (například dvory) musí být přístupné; mají-li plochu nad 200 m², musí umožňovat příjezd a odjezd průjezdem o šířce nejméně 3,5 m a výšce nejméně 4,1 m.

(6) Každý byt musí mít alespoň jeden záchod a jednu koupelnu. Tvoří-li byt nejvýše dvě obytné místnosti, mohou být záchod a koupelna v jedné místnosti. Záchod nesmí být přístupný přímo z pobytové místnosti, nebo z obytné místnosti, jde-li o jediný záchod v bytě. U každé stavby s pobytovými místnostmi se počet záchodů stanoví podle účelu stavby a počtu jejích uživatelů podle požadavků části čtvrté této vyhlášky nebo v souladu s příslušnými normovými hodnotami.

(7) Požadavky upravující ochranu osob před ozářením v důsledku výskytu radonu a produktů jeho přeměny ve vnitřním prostředí staveb stanoví zvláštní předpis.²¹⁾

19) Např. vyhláška č. 408/1990 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky elektromagnetického záření.

20) Např. Směrnice č. 46/1978 sb. Hygienické předpisy o hygienických požadavcích na pracovní prostředí, ve znění směrnice č. 66/1985 sb. Hygienické předpisy, a výnosu č. 77/1990 sb. Hygienické předpisy, reg. v částkách 21/1978 Sb., 16/1985 Sb. a 9/1989 Sb. Směrnice č. 58/1981 sb. Hygienické předpisy o zásadních hygienických požadavcích, o nejvyšších přípustných koncentracích nejzávažnějších škodlivin v ovzduší a o hodnocení stupně jeho znečištění, reg. v částce 14/1981 Sb.

21) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využití atomové energie a ionizujícího záření (atomový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 184/1997 Sb., o požadavcích na zajištění radiační ochrany.

Čl. 23

Vnitřní prostředí

(1) Návrh všech činitelů ovlivňujících kvalitu prostředí ve vnitřních prostorech

vytápění, chlazení, větrání, a ochrany proti hluku, se musí posuzovat ve vzájemných souvislostech včetně případného vlivu na stávající zástavbu, s cílem dosažení podmínek pohody vnitřního prostředí v souladu s normovými hodnotami s co nejmenšími nároky na spotřebu energií.

(2) Při navrhování budov se denní osvětlení posuzuje nejen podle současného stavu okolí, ale také podle možnosti jeho pozdějších změn v případě realizace výstavby podle podmínek územního rozhodnutí nebo podle regulačního plánu a územního plánu zóny nebo územního projektu zóny, jsou-li pro posuzované území schváleny.

(3) Při návrhu budov a jejich změn se musí dbát na to, aby se podmínky denního osvětlení vnitřních prostorů s trvalým pobytem lidí v okolních budovách nezhoršily pod normové hodnoty. Pokud jejich denní osvětlení již těmto normovým hodnotám nevyhovuje, musí být na této úrovni zachováno.

(4) Při doplňování stávající souvislé zástavby výstavbou v prolukách, popř. formou nástaveb a přístaveb, se posuzuje vliv na stínění okolních budov porovnáním se stavem při úplné souvislé zástavbě (výšková úroveň zástavby, půdorysný rozsah apod.) podle podmínek uvedených v odstavci 2.

(5) Obytné místnosti musí mít zajištěno dostatečné denní osvětlení, přímé větrání a musí být dostatečně vytápěny s možností regulace tepla.

(6) V obytných místnostech se navrhuje denní osvětlení v závislosti na jejich funkčním vy-užití a na délce pobytu osob. Vyhovující denní osvětlení musí mít všechny nově navrhované místnosti s pobytem lidí ve vnitřním prostoru budovy nebo její funkčně vymezené části, který trvá v průběhu jednoho dne za denního světla déle než 4 hodiny a opakuje se při trvalém užívání budovy více než jednou týdně. V odůvodněných případech lze navrhopvat sdružené, popřípadě umělé osvětlení v souladu s normovými hodnotami. Obytné místnosti musí mít zajištěno přímé nebo nucené větrání a musí být dostatečně vytápěny s možností regulace tepla.

(7) Záchody, prostory pro osobní hygienu, prostory pro vaření, spíže a komory na uskladnění potravin musí být účinně odvětrávány. Záchody, prostory pro osobní hygienu a pro vaření musí mít zajištěnu odpovídající tepelnou pohodu, např. vytápěním s možností regulace tepla.

(8) Byty nesmí být větrány do prostorů domovního vybavení nebo domovních komunikací.

(9) Větrání a osvětlování příslušenství bytu²²⁾ je přípustné i ze světlíkových a větracích šachet, mají-li půdorys nejméně 5 m² a délku kratší strany nejméně 1500 mm. Jejich dno musí být přístupné, snadno čistitelné a musí mít odtok se zápachovým uzávěrem. Do světlíkové nebo větrací šachty lze zaústit pouze větrání

místností stejného charakteru v celé výšce šachty. Nesmějí v nich být umístěny kouřovody, odvody spalin od plynových spotřebičů apod.

22) § 121 odst. 2 občanského zákoníku.

Čl. 24 Proslunění

(1) Prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda, zejména ochrana před oslněním a ochrana před nadměrnou tepelnou zátěží.

(2) Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

Čl. 25 Ochrana proti hluku a vibracím

(1) Stavba musí odolávat škodlivému působení vlivu hluku a vibrací. Stavba musí zajišťovat, aby hluk a vibrace působící na lidi a zvířata byly na takové úrovni, která neohrožuje zdraví, zaručí noční klid a je vyhovující pro prostředí s pobytem lidí (např. obytné, pracovní), a to i na sousedících pozemcích a stavbách.

(2) Nejvyšší hodnoty hluku a vibrací pro jednotlivé druhy staveb stanoví zvláštní předpis.²³⁾

(3) Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšímu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby.

(4) Všechna zabudovaná technická zařízení působící hluk a vibrace (například výtahy, čerpadla, spínače, shozy odpadů, vzduchotechnická zařízení, výměňkové stanice, trafostanice apod.) musí být v budovách s obytnými a pobytovými místnostmi umístěna a instalována tak, aby byl omezen přenos hluku a vibrací do stavební konstrukce a jejich šíření,²³⁾ zejména do akusticky chráněných místností (například obytných místností, pracoven, nemocničních pokojů, čítáren).

(5) Instalační potrubí (vodovodní, plynovodní, vzduchotechnická, kanalizační, parovodní, teplovodní, horkovodní) se musí vést a připevnit tak, aby nepřenášela do akusticky chráněných místností hluk způsobený při jejich používání ani zachycený hluk cizí.

23) Vyhláška č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Směrnice č. 41/1977 sb. Hygienické předpisy, nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací, reg. v částce 4/1977 Sb.

ODDÍL 3

Čl. 26

Bezpečnost při provádění a užívání staveb

(1) Stavba musí být navržena a provedena tak, aby při jejím užívání a provozu nedocházelo k úrazu uklouznutím, pádem, nárazem, popálením, zásahem elektrickým proudem, výbuchem²⁴⁾ uvnitř nebo v blízkosti stavby nebo k úrazu způsobeným pohybujícím se vozidlem.

(2) Hlavní domovní komunikace v budovách s obytnými nebo pobytovými místnostmi musí umožňovat přepravu předmětů rozměrů 1950 × 1950 × 800 mm; u staveb, ve kterých je zajišťována zdravotní a sociální péče, musí být tento rozměr 1950 × 1950 × 900 mm. Uvedený požadavek se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro individuální rekreaci.

(3) Stavby studní sloužících k zásobování pitnou vodou, trafostanice, elektrické rozvody a zařízení, kotelny, hlavní uzávěry plynu a vody v zátopových územích⁷⁾ musí být navrženy a provedeny se zřetelem na možné zaplavení povodňovou vodou.

(4) Požadavky na bezpečnost práce a technických zařízení při provádění staveb jsou upraveny zvláštním předpisem.¹⁷⁾

(5) Při provádění a užívání staveb nesmí být ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a dráhách.

24) Vyhláška č. 18/1987 Sb., kterou se stanoví požadavky na ochranu před výbuchy hořlavých plynů a par.

Čl. 27

Zvláštní požadavky

(1) Požadavky na stavby z hlediska jejich užívání osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, včetně řešení přístupu do těchto staveb, požadavky na komunikace, konstrukce a zařízení jsou upraveny zvláštním předpisem.¹³⁾

(2) Požadavky na stavby z hlediska civilní ochrany stanoví zvláštní předpis.

Čl. 28

Energetická hospodárnost

(1) Budovy musí být navrženy a provedeny tak, aby spotřeba energií na jejich osvětlení, vytápění, větrání, popřípadě klimatizaci byla co nejnižší. Energetická náročnost budovy se ovlivňuje zejména tvarem budovy, jejím dispozičním řešením, orientací a velikostí osvětlovacích otvorů, použitými osvětlovacími a vytápěcími systémy a jejich hospodárnou regulací, zvolenými materiály a výrobky. Při návrhu budovy se musí respektovat klimatické podmínky lokality (například teplota vnějšího vzduchu a její kolísání, vlhkost vzduchu, síla a směr větru a četnost převládajících větrů, mohutnost a četnost srážek, průměrná doba slunečního svitu) a vliv okolního prostředí (stavby, terénní útvary, vzrostlá zeleň apod.) v místě výstavby.

(2) Budovy s požadovaným stavem vnitřního prostředí musí být navrženy a provedeny tak, aby byly zaručeny požadavky na

- a) zrakovou pohodu uživatelů
- b) tepelnou pohodu uživatelů,
- c) tepelně technické vlastnosti konstrukcí,
- d) stav vnitřního prostředí pro technologické činnosti, případně pro chov zvířat,
- e) nízkou energetickou náročnost při provozu stavby.

(3) Tepelně technické, energetické a světelně technické vlastnosti budov jsou dány normovými hodnotami.

Čl. 29

Odstraňování staveb

(1) Stavby nebo jejich části se musí odstraňovat (bourat, demontovat, popřípadě přemísťovat) tak, aby v průběhu prací nedošlo k ohrožení bezpečnosti, života a zdraví osob, ke vzniku požáru a k nekontrolovatelnému porušení stability stavby nebo její části. Při odstraňování staveb nebo jejich částí nesmí být ohrožena stabilita jiných staveb¹⁷⁾, provozuschopnost sítí technického vybavení a poškozovány dřeviny v dosahu stavby.

nadměrně obtěžováno, zejména hlukem a prachem.

(3) Odstraňování staveb se provádí podle předem stanoveného technologického postupu^{6),17)}; tento požadavek se nevztahuje na výjimečné odstranění stavby na ústní příkaz stavebního úřadu oprávněné osobě.²⁵⁾

(4) Suť a odpadový materiál z odstraňovaných staveb musí být odstraňován neprodleně a nepřetržitě tak, aby nedocházelo k narušování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a nenarušovalo se životní prostředí.

(5) Zneškodňování sutě a odpadového materiálu z odstraňovaných staveb je upraveno zvláštním předpisem.¹⁶⁾

25) § 91, § 44 zákona č.50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

POŽADAVKY NA STAVEBNÍ KONSTRUKCE A TECHNICKÁ ZAŘÍZENÍ STAVEB

ODDÍL 1

STAVEBNÍ KONSTRUKCE

Čl. 30

Zakládání staveb

(1) Stavby se musí zakládat způsobem odpovídajícím základovým poměrům; nesmí být při tom ohrožena stabilita jiných staveb.

(2) Při zakládání staveb se musí zohlednit případné vyvolané změny základových podmínek na sousedních pozemcích určených k zastavění a případná změna režimu podzemních vod.

(3) Základy se musí chránit podle potřeby před agresivními vodami a látkami, které je poškozují.

(4) U staveb, jejichž základy jsou vystaveny změnám teploty (pece, mrazírny), se musí uvažovat s účinky těchto změn na vlastnosti základové půdy, zejména u zemin soudržných.

(5) Podzemní stavební konstrukce, oddělující vnitřní prostory od okolní zeminy

nebo od základů, se musí izolovat proti zemní vlhkosti, popřípadě proti podzemní vodě. Pro místnosti a prostory určené pro pěstování rostlin a skladování rostlinných produktů (například žampionů, kořenové zeleniny, brambor) platí čl. 55 odst. 6.

Čl. 31

Stěny, příčky

(1) Požárně dělicí a nosné stěny uvnitř požárních úseků musí vykazovat požární odolnost odpovídající normovým hodnotám. Na všechny stěny a příčky se použijí stavební hmoty v souladu s normovými hodnotami.

(2) Obvodové stěny nebo jejich části, které nesplňují požární vlastnosti podle odstavce 1, se posuzují jako požárně otevřené plochy. V těchto obvodových stěnách se na rozhraní požárních úseků musí vytvořit požární pásy, odpovídající normovým hodnotám, popřípadě instalovat požárně bezpečnostní zařízení, jimiž lze požární pásy nahradit. Požární pásy se nevyžadují u rodinných domů.

(3) Vnější stěny, vnitřní stěny oddělující prostory s rozdílným režimem vytápění a stěnové konstrukce přilehlé k terénu musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti při prostupu tepla, prostupu vodní páry a vzduchu konstrukcemi dané normovými hodnotami

a) tepelného odporu konstrukce,

b) rozložení vnitřních povrchových teplot na konstrukci,

c) tepelné setrvačnosti konstrukce ve vazbě na místnost nebo budovu,

d) difuze vodních par a bilance vlhkosti,

e) vzduchové propustnosti konstrukce, jejích spár a styků.

(4) Stěna nebo příčka je vyhovující z hlediska zvukové izolace, jestliže splňuje požadavky stavební akustiky na vzduchovou neprůzvučnost mezi místnostmi v budovách danou normovými hodnotami.

Čl. 32

Stropy

(1) Požární stropy a stropy uvnitř požárních úseků musí vykazovat požární odolnost odpovídající normovým hodnotám a musí být provedeny ze stavebních hmot v souladu s normovými hodnotami.

vlastnosti při prostupu tepla v ustáleném i neustáleném teplotním stavu, které vychází z normových hodnot. Stropní konstrukce nad otevřenými průjezdy a prostory musí dále splňovat požadavky z hlediska difuze vodní páry a vzduchové propustnosti.

(3) Stropy jsou vyhovující z hlediska zvukové izolace, jestliže splňují požadavky stavební akustiky na vzduchovou a kročejovou neprůzvučnost danou normovými hodnotami.

Čl. 33

Podlahy, povrchy stěn a stropů

(1) Podlahové konstrukce musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti v ustáleném a neustáleném teplotním stavu a dále požadavky stavební akustiky na kročejovou a vzduchovou neprůzvučnost dané normovými hodnotami. Souvrství celé stropní konstrukce se posuzuje komplexně.

(2) Podlahy všech bytových a pobytových místností musí mít protiskluzovou úpravu povrchu se součinitelem smykového tření nejméně 0,3. U částí staveb užívaných veřejností, včetně pasáží a krytých průchodů, musí být tato hodnota nejméně 0,6.

(3) V chráněných únikových cestách musí konstrukční a materiálové provedení podlah odpovídat normovým hodnotám (například při řešení změn výškových úrovní, umístění prahů).

(4) Instalace uložené v podlaze nesmí narušit vlastnosti podlahy požadované pro příslušný prostor.

(5) V chráněných únikových cestách musí být na povrchové úpravy podlah, stěn a stropů použity hmoty s nulovým indexem šíření plamene.

(6) Povrch stěn a příček v prostorech, kde je nebezpečí výbuchu prachu, musí být hladký s omyvatelnou úpravou.

(7) Pro povrchy vnitřních komunikačních prostorů budov se používají nelesklé materiály a povrchové úpravy. Lesklých povrchů se může použít v odůvodněných případech na takových místech, kde nemohou způsobit oslnění.

Čl. 34

Schodiště a šikmé rampy

(1) Každé podlaží, mimo vstupní, přístupné přímo z upraveného terénu, a každý užitný půdní prostor budovy musí být přístupné alespoň jedním schodištěm (hlavní

schodiště). Další schodiště (pomocná) se navrhuje především pro řešení únikových, popřípadě zásahových cest v souladu s normovými hodnotami. Místo schodišť lze navrhnout šikmé rampy, které na únikových cestách nesmí mít větší sklon než 1:8.

(2) Nejmenší podchodná a průchodná výška schodišť je dána normovými hodnotami.

(3) Všechny schodišťové stupně v jednom schodišťovém rameni musí mít stejnou výšku, v přímých ramenech i stejnou šířku.

(4) Nejmenší šířky schodišťového stupně a stupnice jsou dány normovými hodnotami.

(5) Vzájemný vztah mezi výškou h a šířkou b v mm schodišťového stupně musí být $2h + b = 630$ mm. Tuto hodnotu je možno snížit až na 600 mm za předpokladu, že nebude překročen nejvyšší dovolený sklon schodišťového ramene příslušného schodiště.

(6) Nejvyšší počet výšek schodišťových stupňů v jednom schodišťovém rameni je dán normovými hodnotami. Stupnice schodišťového stupně musí být vodorovná, bez sklonu v příčném i podélném směru a její povrch musí být z materiálu odolného působení mechanického namáhání a vlivů daného prostředí.

(7) Sklon schodišťových ramen ve všech bytových domech s výtahem a u schodišť uvnitř bytů nesmí být větší než 35° , ve všech bytových domech bez výtahu nesmí být větší než 33° . U schodišť uvnitř bytů s konstrukční výškou menší než 3000 mm a u schodišť do podzemních podlaží je možno sklon schodišťových ramen zvýšit až na 41° . U staveb uvedených ve zvláštním předpise¹³⁾ nesmí být v částech užívaných veřejností sklon schodišťového ramene větší než 28° a výška schodišťového stupně větší než 160 mm.

(8) Nejmenší dovolená průchodná šířka schodišťových ramen, rozměry podest a mezipodest, umístění dveří v prostoru podest a další bezpečnostní požadavky jsou dány pro jednotlivé druhy staveb zvláštním předpisem²⁶⁾ nebo normovými hodnotami.

(9) Povrch podest vnitřních schodišť musí být vodorovný beze sklonu v příčném i podélném směru. Povrch podest vnějších schodišť může mít podélný sklon ve směru sestupu nejvýše 7 %.

(10) Žebříkové schodiště je možno navrhnout pouze pro občasné používání omezeným počtem osob (například vstup na střechy, trvale neužívané půdy). Nejmenší průchodná šířka ramene žebříkového schodiště je 550 mm; tato šířka nesmí být ničím zúžena. Nejmenší dovolená šířka schodišťového stupně žebříkových schodišť je 150 mm.

(11) Součinitelé smykového tření povrchu musí být u

a) stupnice při okraji schodišťového stupně nejméně 0,6, u ostatních ploch stupnice nejméně 0,3 a protiskluzové úpravy nesmí vystupovat nad povrch stupnice více než 3 mm,

b) podest vnitřních schodišť nejméně 0,6,

c) podest vnějších schodišť nejméně $0,6 + \operatorname{tg} a$, kde a je úhel sklonu podesty,

d) celé stupnice žebříkového schodiště nejméně 0,6,

e) šikmých ramp nejméně $0,6 + \operatorname{tg} a$, kde a je úhel sklonu rampy.

(12) Technické požadavky na šikmé rampy jsou dány normovými hodnotami; požadavky zvláštního předpisu¹³⁾ tím nejsou dotčeny.

(13) Hluk přenášený ze schodišť a podest do sousedních místností musí splňovat požadavky stavební akustiky dané normovými hodnotami.

(14) Prostor schodiště musí být osvětlen a větrán.

26) Vyhláška č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 35

Komíny a kouřovody

(1) Komíny a kouřovody musí být navrženy a provedeny tak, aby za všech provozních podmínek připojených spotřebičů paliv byl zajištěn bezpečný odvod a rozptyl spalin do volného ovzduší, aby nenastalo jejich hromadění a ohrožení bezpečnosti. Kouřová cesta tvořená kouřovodem a komínem nesmí snižovat účinnost spotřebičů paliv.

(2) Komíny pro odvod spalin od spotřebičů na kapalná a plynná paliva musí odolávat kondenzátům spalin.

(3) Komíny, kouřovody a komínové vložky se navrhují z materiálů

a) nehořlavých, popřípadě nesnadno hořlavých pro spotřebiče se zaručenou nízkou výstupní teplotou spalin,

b) s nasákavostí odpovídající normové hodnotě,

c) odolných proti mrazu v části vystavené atmosférickým vlivům,

d) odolných proti účinkům spalin a jejich kondenzátu,

e) s plynopropustností odpovídající normovým hodnotám.

(4) Komíny s trvalým výskytem kondenzátu musí být těsné a chráněné proti zamrznutí a musí mít kontrolovatelnou kondenzační jímku.

(5) Požadavky na umístění komína, jeho výšku a ústí jsou dány normovými hodnotami.

(6) Nejmenší dovolené rozměry světlého průřezu průduchů podtlakových a přetlakových komínů jsou dány normovými hodnotami.

(7) Požadavky na komínový plášť jsou dány normovými hodnotami.

(8) Komín musí mít vybírací, popřípadě vymetací, čisticí a kontrolní otvory, jejichž nejmenší rozměry jsou dány normovými hodnotami. Otvory se zakrývají těsnými komínovými dvířky z nehořlavého materiálu, zabezpečenými proti otevření nebo vypadnutí. U spotřebičů na plynná paliva mohou být z neshodně hořlavého materiálu. Do funkčních komínů nesmí být zaústěn vzduchotechnický rozvod.

(9) Ke komínům, které se kontrolují a čistí ústím průduchu komína, musí být bezpečný přístup budovou, otvorem ve střeše, popřípadě komínovou lávkou. Požadavky na přístupové cesty a komínové lávky jsou dány normovými hodnotami.

Čl. 36 **Střechy**

(1) Střechy musí zachycovat a odvádět srážkové vody, sníh a led tak, aby neohrožovaly chodce a účastníky silničního provozu v přidruženém dopravním prostoru a zabraňovat vnikání vody do konstrukcí staveb. Střešní plášť musí být odolný vůči klimatickým vlivům a účinkům. Střešní plášť zasahující do požárně nebezpečného prostoru musí být z nehořlavých hmot nebo musí být prokázáno, že nešíří požár.

(2) Na střechy musí být zajištěn přístup ze společného prostoru budovy, např. z domovní komunikace nebo z půdy. Na pochozích střeších a terasách musí být provedena opatření zajišťující bezpečnost provozu (zábradlí, zídky apod.) a pokud se nacházejí nad byty nebo pobytovými místnostmi, musí tyto střechy splňovat požadavky stavební akustiky na vzduchovou a kročejovou neprůzvučnost dle normových hodnot.

(3) Střešní konstrukce musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti při prostupu tepla, prostupu vodní páry a prostupu vzduchu konstrukcemi dané

normovými hodnotami

- a) tepelného odporu konstrukce,
- b) rozložení vnitřních povrchových teplot na konstrukci,
- c) tepelné setrvačnosti konstrukce ve vazbě na místnost nebo budovu,
- d) difuze vodních par a bilance vlhkosti,
- e) vzduchové propustnosti konstrukce, jejích spár a styků.

(4) Střešní konstrukce musí splňovat požadavky požární bezpečnosti dané normovými hodnotami.

Čl. 37 **Výplně otvorů**

(1) Konstrukce výplní otvorů (oken, dveří apod.) musí mít náležitou tuhost, při níž za běžného provozu nenastane zborcení, svěšení nebo jiná deformace a musí odolávat zatížení včetně vlastní hmotnosti a zatížení větrem i při otevřené poloze křídla, aniž by došlo k poškození, posunutí, deformaci nebo ke zhoršení funkce.

(2) Výplně otvorů musí splňovat požadavky na tepelně technické vlastnosti v ustáleném teplotním stavu. Součinitel prostupu tepla včetně rámu a zárubní podle druhu budovy a druhu výplně je dán normovou hodnotou.

(3) Akustické vlastnosti výplní otvorů v obytných a pobytových místnostech musí být takové, aby při dané hladině venkovního hluku byly splněny požadavky na neprůzvučnost umožňující současně výměnu vzduchu ve všech obytných a pobytových místnostech v intenzitě dané normovými hodnotami.

(4) Velikost otvoru okna, pokud má sloužit jako náhradní úniková možnost, musí být nejméně 600 × 800 mm a výška vnitřního parapetu nejvýše 1200 mm. Pokud má otvor sloužit pro vedení požárního zásahu, musí mít rozměry nejméně 800 × 1500 mm.

(5) Hlavní vstupní dveře do bytů a pobytových místností musí mít světlou šířku nejméně 800 mm.

(6) Okenní parapety v obytných a pobytových místnostech, pod nimiž je volný venkovní prostor hlubší než 0,5 m, musí být vysoké nejméně 850 mm nebo musí být doplněny zábradlím nejméně do této výšky.

(7) Nejmenší rozměr průlezných otvorů ve stropěch a u vstupních otvorů do šachet

a kanálů je dán zvláštním předpisem.26)

(8) Otvory v požárně dělicích konstrukcích (dveře, vrata, poklopy) musí být opatřeny požárními uzávěry, které svými typy a požární odolností odpovídají normovým hodnotám.

(9) Dveře, jimiž prochází úniková nebo zásahová cesta, musí umožňovat snadný a rychlý průchod a svým zajištěním nesmí bránit evakuaci osob, popřípadě zvířat a zásahu požárních jednotek. Dveře, kterými prochází úniková cesta, se musí otevírat ve směru úniku.

Čl. 38 **Zábradlí**

(1) Všechny pochozí plochy stavby, kde je nebezpečí pádu osob a k nimž je možný přístup, se musí opatřit ochranným zábradlím (popřípadě jinou zábranou), které musí bezpečně odolávat zatížením působícím ve směru vodorovném i svislém.

(2) Zábradlí se musí zřídit na volném okraji pochozí plochy, před níž je volný prostor hlubší a širší, než jsou normové hodnoty v závislosti na zatřídění pochozí plochy (například s omezeným přístupem osob, s volným přístupem dospělých osob, provozy určené pro děti, hlediště). Za volný prostor se nepovažuje prostor zakrytý konstrukcí, která odpovídá zatížení pěším provozem.

(3) Zábradlí se nemusí zřídit, pokud

a) by bránilo základnímu provozu, pro který je plocha určena (nástupiště, rampy na nakládání, bazény, jeviště apod.),

b) při hloubce volného prostoru nejvýše 3,0 m, je-li na volném okraji pochozí plochy s běžným nebo nízkým provozem vytvořen nepochozí bezpečnostní pás široký nejméně 1500 mm, který je zřetelně vymezen.

(4) Nejmenší dovolená výška zábradlí (včetně madla) schodišť, šikmých ramp a vodorovných ploch je dána normovými hodnotami.

(5) Zábradlí v provozech určených pro děti a v bytových domech musí být plné, popř. s výplní tabulovou, nebo s výplní ze svislých a šikmých tyčových prvků. Mezery v zábradlí musí splňovat normové hodnoty.

(6) Hrozí-li nebezpečí podklouznutí nebo propadnutí, musí být u podlahy zábradlí opatřeno ochrannou lištou nejméně 100 mm vysokou.

(7) Šikmé zábradlí schodišť a šikmých ramp musí být opatřeno zábradelními madly, jejichž umístění je dáno normovými hodnotami. Madlo zábradlí nesmí mít

ostré hrany, výstupy apod.

(8) Zábradlí v chráněných únikových cestách, kromě madla, musí být z nehořlavých hmot.

Čl. 39 **Výtahy**

(1) Stavby podle druhu a potřeby se vybavují osobními, popřípadě nákladními, požárními a evakuačními výtahy. Požadavky na tyto výtahy stanoví zvláštní předpis.²⁷⁾

(2) Výtahy se musí zřizovat v bytových domech s více než čtyřmi nadzemními podlažími. U nástaveb a vestaveb bytových domů s byty v pátém nadzemním podlaží se výtahy nemusí zřizovat ani existující výtahy do tohoto podlaží prodlužovat. Dodatečně zřizované výtahy se vestavují do budov, pokud to jejich stavebně technické řešení umožní; přitom je třeba dbát, aby se denní osvětlení domovního schodiště snížilo jen v nezbytně nutné míře.

(3) Výtahová kabina osobního výtahu musí mít rozměry nejméně 1100 × 1400 mm, při stavebních úpravách a změnách v užívání stavby nejméně 900 × 1200 mm, u evakuačních a požárních výtahů nejméně 1100 × 2100 mm. Vstupní dveře nebo otvor výtahu a výtahové kabiny musí mít šířku nejméně 800 mm. Požadavky na rozměry výtahové kabiny, šíři dveří, volný prostor před výtahem a na vybavení výtahu stanovené zvláštním předpisem¹³⁾ tím nejsou dotčeny.

(4) Strojovny výtahů musí být umístěny a řešeny tak, aby nejvyšší hladina hluku v sousedících akusticky chráněných místnostech nepřesáhla hodnotu stanovenou zvláštním předpisem.²³⁾ Strojovna musí být ve zvláštním, uzamykatelném, osvětleném a dostatečně větratelném prostoru. Ve strojovně nesmí být žádné zařízení, které neslouží provozu výtahu. Strojovny výtahů tvoří buď samostatný požární úsek, nebo společný požární úsek s výtahovou šachtou, jsou-li umístěny nad touto šachtou. Strojovny evakuačních a požárních výtahů musí být požárně odděleny od strojoven ostatních výtahů.

27) Nařízení vlády č. 14/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výtahy, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 40 **Výtahové, instalační a větrací šachty**

(1) Ve výtahové šachtě nesmí být umístěna žádná vedení technického vybavení nebo jiná technická zařízení, která nejsou potřebná pro provoz a bezpečnost výtahu. Výtahová šachta musí být dostatečně větrána do prostoru mimo budovu a

nesmí být využita pro větrání prostorů nesouvisejících s výtahem.

- (2) Výtahová šachta nesmí bezprostředně sousedit s akusticky chráněnými místnostmi.
- (3) Výtahové, instalační a větrací šachty, které procházejí více požárními úseky, musí tvořit samostatné požární úseky.
- (4) Požární odolnost požárně dělicích konstrukcí výtahových a instalačních šachet, včetně požárních uzávěrů otvorů, je dána normovými hodnotami.
- (5) Ohraničující konstrukce výtahových, větracích a instalačních šachet, včetně izolací, musí být z nehořlavých nebo alespoň z nesnadno hořlavých hmot.
- (6) Do větrací šachty nesmí být umístěno žádné instalační vedení.

Čl. 41

Shozy pro odpad

- (1) Shozy pro odpad musí zajišťovat bezpečné nakládání s odpady. Shozové šachty, jejich vhozové a čisticí otvory, popřípadě vhozové kabiny a prostory pro shromažďování a sběr odpadu, musí být situovány, uspořádány a provedeny tak, aby do ostatních částí stavby nemohl pronikat oheň, kouř, pachy, prach a hluk. Shozové šachty musí mít zajištěno účinné odvětrání.
- (2) Vhozové otvory ani jiné příslušenství shozových šachet nesmí být v obytných ani v pobytových místnostech a musí být umístěny nejméně 1100 mm nad podlahou nebo zajištěny proti pádu osob. Shozové šachty musí mít vyústění do samostatného sběrného prostoru, který musí být přístupný z vnějšku stavby, snadno čitelný a musí mít účinné větrání.
- (3) Shozové šachty a ostatní sběrné prostory¹⁶⁾ musí tvořit samostatné požární úseky; požadavky na požární úseky jsou dány normovými hodnotami.

Čl. 42

Předsazené části stavby a lodžie

- (1) Předsazené části stavby (balkóny, arkýře apod.) nesmí svým umístěním a provedením ohrožovat provoz ve veřejném prostoru. Výška jejich umístění nad vozovkou a přilehlou plochou v šíři 0,5 m musí být nejméně 4,8 m.
- (2) Podlahy balkónů a lodžií musí být vodotěsné. Musí z nich být zabezpečen odvod dešťové vody.

(3) Balkóny a lodžie musí byť opatreny zábradlím alebo jinou mechanicky odolnou a stabilní ochrannou konstrukci. Nejmenší dovolená výška zábradlí je dána normovými hodnotami.

ODDÍL 2

TECHNICKÁ ZAŘÍZENÍ STAVEB

Čl. 43

Vodovodní přípojky a vnitřní vodovody

(1) Vodovodní přípojka pitné vody z veřejného vodovodu a domovní rozvod pitné vody nesmí být propojeny s jiným zdrojem vody, např. se studnou.

(2) Vodovodní přípojka, popřípadě část vnitřního vodovodu vedeného v zemi se musí uložit do nezamrzné hloubky nebo se musí chránit proti zamrznutí, například tepelnou izolací.

(3) Vodovodní přípojka musí být vybavena zařízením proti možnému zpětnému nasátí znečištěné vody z vnitřního rozvodu vody.

(4) Hlavní uzávěr vnitřního vodovodu se osazuje před vodoměr; musí být přístupný a jeho umístění musí být viditelně a trvanlivě označeno.

(5) Je-li vodovodní síť řešena zvlášť pro pitnou a užitkovou vodu, musí být takto řešen i vnitřní vodovod.

(6) Potrubí studené vody musí být tepelně izolováno v případech, kdy by mohlo dojít k zamrznutí vody. Rozvodné a cirkulační potrubí teplé vody musí být vždy tepelně izolováno. Potrubí podléhající korozi musí být proti ní chráněno.

(7) Vnitřní vodovody, zajišťující zásobování požární vodou podle normových hodnot, musí mít osazeny hydrantové systémy s trvalým tlakem a okamžitě dostupnou dodávkou vody.

(8) Vodoměry se umísťují na trvale přístupných místech, umožňujících jejich odečty a odběr kontrolních vzorků vody.

Čl. 44

Kanalizační přípojky a vnitřní kanalizace

(1) Je-li stoková síť oddílná, musí být i vnitřní kanalizace oddílná.

- (2) Potrubí kanalizační přípojky musí být uloženo do nezámrazné hloubky nebo se musí chránit proti zamrznutí, například tepelnou izolací.
- (3) Sklon a situační připojení kanalizační přípojky je dáno normovými hodnotami. Území nad kanalizační přípojkou v šířce 0,75 m od osy potrubí na obě strany nesmí být zastavěné ani osazené stromy. Zastavěním se v tomto případě nerozumí pozemní komunikace.
- (4) Čisticí tvarovky se nesmí osadit v místnostech, ve kterých by případný únik odpadní vody mohl ohrozit zdravé podmínky při užívání stavby.
- (5) Větrací potrubí vnitřní kanalizace nesmí být zaústěno do komínů, větracích průduchů, instalačních šachet a půdních prostor a musí být vyvedeno nejméně 500 mm nad úroveň střešního pláště.
- (6) V místnostech a v prostorech s mokřým čištěním podlah, se zásobníky vody a se zařizovacími předměty, které nejsou napojeny na vnitřní kanalizaci, musí být osazena podlahová vpust'. Pokud to druh provozu vyžaduje, vpust' se opatří lapačem nečistot (tuků, olejů, pevných částic apod.).
- (7) Potrubí z plastů vedené chráněnou únikovou cestou musí být zakryto krytem z nehořlavých hmot.
- (8) V zátopovém území⁷) tam, kde je třeba území či budovy chránit proti zpětnému vzduť v kanalizační síti při povodni, a v ostatních územích, kde hrozí nebezpečí zpětného vzduť odpadních vod v kanalizační síti, musí být kanalizační přípojky popř. vnitřní kanalizace vybaveny zařízením proti zpětnému toku.
- (9) V blízkosti hranice pozemku připojované nemovitosti se na domovní části kanalizační přípojky musí zřídit kontrolní šachta.

Čl. 45

Elektrické přípojky a vnitřní rozvody silnoproudé a telekomunikační

- (1) Vnitřní silnoproudé a telekomunikační rozvody se připojují na rozvodné síť přípojkou 28), 29). Tyto přípojky musí být v zastavěném území města vedeny pod zemí.
- (2) Elektrický rozvod musí podle druhu provozu splňovat požadavky na
- a) bezpečnost osob, zvířat a majetku,
 - b) provozní spolehlivost v daném prostředí při určeném způsobu provozu a vlivu prostředí,

- c) přehlednost rozvodu, umožňující rychlou lokalizaci a odstranění případných poruch,
- d) snadnou přizpůsobivost rozvodu při požadovaném přemístování elektrických zařízení a strojů,
- e) dodávku elektrické energie pro zařízení, která musí zůstat funkční při požáru,
- f) zamezení vzájemných nepříznivých vlivů a rušivých napětí při křižování a souběhu silnoproudých a telekomunikačních vedení.

(3) Transformační stanice a náhradní zdroje elektrické energie umístěné v budovách musí vyhovět všem požadavkům na zajištění bezpečnosti, hygienickým požadavkům (především na hlukové a vibrační působení), požadavkům na ochranu životního prostředí (zamezení úniků z palivového a olejového hospodářství, minimalizace úniků spalin apod.) a požárně bezpečnostním požadavkům.

(4) Stavba musí umožňovat vstup silnoproudých a telekomunikačních kabelů do budovy, umístění rozvodných skříní a provedení vnitřních silnoproudých rozvodů a telekomunikačních rozvodů²⁹⁾ až ke koncovým bodům sítě³⁰⁾. Vnitřní elektrické rozvody silnoproudé a telekomunikační musí splňovat požadavky na zabezpečení proti zneužití.

(5) Každá stavba musí mít trvale přístupný a viditelně trvale označený hlavní vypínač elektrické energie.

28) Zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

29) Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů

30) Vyhláška č. 130/1997 Sb., o koncovém bodu telekomunikačních sítí.

Čl. 46

Plynovodní přípojky, vnitřní rozvody plynu a odběrná plynová zařízení

(1) Pro plynovodní přípojky a odběrná plynová zařízení²⁸⁾ lze použít jen materiál, který odpovídá účelu použití, druhu rozváděného média a danému provoznímu přetlaku.

(2) Uvnitř budov nesmí být pro rozvod plynu použito materiálů z plastů. Rozvod plynu musí být dimenzován tak, aby byl zajištěn potřebný provozní přetlak pro všechny plynové spotřebiče.

(3) Rozvod plynu se nesmí vést v místech, kde by byl vystaven mechanickému namáhání, popřípadě poškození, koroznímu nebo teplotnímu působení (u materiálu z plastů nesmí teplota překročit 20°C a u oceli 50°C) a v místech, kde by byla

znemožněna jeho kontrola, popřípadě údržba, pokud nejsou provedena opatření podle odstavce 9. V místech, kde změny teplot nebo sedání budovy může vést ke značnému namáhání plynovodu, je nutno vhodným způsobem umožnit pohyb plynovodu.

(4) Rozvod plynu uvnitř budov musí být veden přednostně větranými místy, přístupnými pro bezpečné provádění údržby. V nepřístupných místech musí být plynovod chráněn proti korozi.

(5) Bez zvláštních bezpečnostních opatření nesmí být plynovod veden šachtami pro shoz odpadků, nepřístupnými a nevětranými šachtami, komínovými průduchy a komínovým zdivem, za a pod stabilně zabudovanými předměty, místy, kde by byl vystaven mechanickému poškození nebo nadměrnému mechanickému či tepelnému namáhání, půdami kromě vedení do podkrovních prostorů, v podlahách, schodišťových stupních a stropích, prostory určenými pro elektrická zařízení (trafostanice, strojovny výtahů apod.), chráněnými únikovými cestami. Stoupačí vedení plynovodu nesmí procházet obytnými místnostmi.

(6) Rozvod plynu musí být uložen v takových vzdálenostech od ostatních vedení, aby jeho provoz byl spolehlivý a bezpečný. V blízkosti kabelů vysokého napětí, potrubí s horkou vodou nebo chlazenými médii, nebo v místech vystavených vibracím lze plynovod vést jen v případě provedení zvláštních opatření na jeho ochranu.

(7) Plynovody včetně chrániček nesmějí nepříznivě ovlivňovat stavební vlastnosti budovy, např. mechanickou stabilitu, odolnost proti požáru, tepelnou izolaci a ochranu proti hluku.

(8) Na začátku odběrného plynového zařízení²⁸⁾ musí být instalován hlavní uzávěr umístěný na trvale přístupném a větratelném místě a musí být viditelně trvale označen. Nesmí být umístěn v obytných a pobytových místnostech, ve spížích, světlících a šachtách, v koupelnách a záchodech, v prádelnách a kotelnách, v garážích, ve skladech potravin, hořlavých látek a kapalin, ve shromažďovacích prostorech, v kolektorech a technických chodbách, v chráněných únikových cestách, v nepřímo větratelných a v nevětraných nebo nepřístupných prostorech.

(9) Potrubí rozvodu plynu se ukládá do ochranné trubky (chráničky)

a) pro zajištění ochrany před poškozením mechanickým nebo korozí,

b) při průchodu dutými a nepřístupnými konstrukcemi,

c) při průchodu obvodovými zdmi a základy; průchod chrániček musí být utěsněn a prostupem nesmí být narušena statická funkce zdi nebo budovy.

Při prostupu vnitřního plynovodu stěnami oddělenými dilatační spárou, musí být

plynovod v chráničce pod jednou stěnou zazděn a utěsněn (pod druhou stěnou musí zůstat v chráničce volný).

(10) Připojené spotřebiče³¹⁾ musí vyhovovat danému druhu plynu a provoznímu přetlaku a mohou být podle svého provedení umístěny pouze v prostorách, které svým objemem, účelem a popřípadě množstvím přiváděného vzduchu pro spalování odpovídají jmenovitému tepelnému výkonu a funkci spotřebiče.

(11) Spotřebiče, které odebírají vzduch pro spalování z prostoru, ve kterém jsou umístěny a spaliny jsou odváděny do téže místnosti, mohou být umístěny jen v přímo větratelných prostorech; nesmí však být umístěny v koupelnách, sprchových koutech, skladištích potravin, záchodech a dále v místnostech určených pro spaní, pokud se nejedná o byt s jednou obytnou místností s dostatečným požadovaným objemem stanoveným pro jednotlivé plynové spotřebiče. V jednom prostoru smí být umístěn jen jeden plynový průtokový ohřívač do příkonu 10 kW s jedním vývodem vody.

(12) Spotřebiče, které odebírají vzduch pro spalování z prostoru, ve kterém jsou umístěny a spaliny jsou odváděny do vnějšího prostředí kouřovodem, musí být umístěny v prostorech větratelných alespoň nepřímo. Přitom spotřebiče s atmosférickým hořákem nesmějí být umístěny v místnostech, ve kterých může být vytvářen podtlak od ventilátorů větracího zařízení.

(13) U spotřebičů na plynná paliva s jmenovitým tepelným výkonem do 50 kW, které mají otvory pro přívod spalovacího vzduchu nebo vyústění kouřovodu na fasádě budov,

a) nesmí být tyto otvory navrženy do průchodů a průjezdů, úzkých uliček a prostorů se ztíženými podmínkami pro výměnu vzduchu, větracích šachet a světlíků, lodžii, balkónů, pavlačí, prostor s nebezpečím výbuchu. Spodní hrany otvorů na fasádě budovy nesmí být níže než 0,3 m nad povrchem přilehlého terénu nebo horní hrany vodorovné římsy fasády,

b) návrh otvorů musí zajišťovat bezpečné užívání obytných a pobytových místnosti, které mají otevíravé stavební otvory (např. okna, větrací otvory) na stejné fasádě,

c) od balkónu nebo lodžie nesmí být vyústění v menší vzdálenosti než 1,5 m ve vodorovném směru od okraje balkónu nebo lodžie a v menší vzdálenosti než 5,0 m pod úrovní nebo 2,5 m nad úrovní podlahy balkónu nebo lodžie.

(14) Plynové spotřebiče, které odebírají spalovací vzduch z venkovního ovzduší a odvádí spaliny do téhož ovzduší s jmenovitým tepelným výkonem do 7 kW (s atmosférickým hořákem a s přirozeným odtahem spalin),

a) nesmí mít otvory pro přívod spalovacího vzduchu a vyústění navrženy do prostorů se ztíženými podmínkami pro výměnu vzduchu, větracích šachet a světlíků, prostor s nebezpečím výbuchu. Spodní hrany otvorů na fasádě budovy nesmí být níže než 0,3 m nad povrchem přilehlého terénu nebo horní hrany vodorovné římsy fasády,

b) mohou mít vyústění pod spodním okrajem (parapetem) otevíratelné části okna v nejmenší svislé vzdálenosti 0,3 m,

c) vzájemná vzdálenost vyústění musí být nejméně 2,0 m ve směru vodorovném a 2,5 m ve směru svislém,

d) vyústění v prostorech pod úrovní terénu musí být provedeno do svislé šachty o rozměrech nejméně 0,5 x 1,0 m, která ústí do volného prostoru s volným průřezem nejméně 0,35 m² a která nesmí sloužit jinému účelu; vyústění nesmí být níže než 4 m pod horní hranou šachty a nejméně 0,3 m nad čistitelným a odvodněným dnem šachty.

31) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů.

Nařízení vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv.

Čl. 47

Ochrana před bleskem

Ochrana před bleskem se musí zřizovat na stavbách a zařízeních tam, kde by blesk mohl způsobit

a) ohrožení života nebo zdraví osob (například stavba pro bydlení, stavba pro shromažďování většího počtu osob, stavba pro obchod, zdravotnictví a školství, stavby veřejných ubytovacích zařízení) nebo většího počtu zvířat,

b) poruchu s rozsáhlými důsledky (například elektrárna, plynárna, vodárna, budova pro spojová zařízení, nádraží),

c) výbuch (například výroba a sklad výbušných a hořlavých látek, kapalin a plynů),

d) škody na kulturních, popřípadě jiných hodnotách (například obrazárna, knihovna, archiv, muzeum, památkově chráněná budova),

e) přenesení požáru stavby na sousední stavby, které podle písmen a) až d) musí být před bleskem chráněny,

f) ohrožení stavby, u které je zvýšené nebezpečí zásahu bleskem v důsledku jejího umístění na návrší nebo vyčnívá-li nad okolí (například tovární komín, věž, rozhledna).

Čl. 48

Vzduchotechnická zařízení

(1) Vzduchotechnické zařízení musí zajistit takové parametry vnitřního ovzduší větraných prostorů, aby vyhovělo hygienickým a technologickým požadavkům. Jeho provoz musí být bezpečný, hospodárný, nesmí ohrožovat životní prostředí a zdraví²⁰⁾ a musí splňovat požadavky na nejvýše přípustné hodnoty hluku a vibrací.²³⁾ Vzduchotechnické zařízení musí být řešeno tak, aby jím nedocházelo k šíření požáru a jeho zplodin.

(2) Výfuk odpadního vzduchu musí být proveden a umístěn tak, aby neobtěžoval a neohrožoval okolí. Výdechy odpadního vzduchu musí být vzdáleny nejméně 1,5 m od nasávacích otvorů venkovního vzduchu, východů z chráněných únikových cest, otvorů pro přirozené větrání chráněných, popřípadě částečně chráněných únikových cest a 3 m od nasávacích a výfukových otvorů sloužících nucenému větrání chráněných únikových cest. Nasávací zařízení umělého větrání chráněných únikových cest se musí umístit tak, aby se zabránilo nasávání zplodin hoření.

(3) Nastává-li při dopravě vzduchu s vysokým obsahem vodních par nebezpečí kondenzace, musí být vzduchovod vodotěsný, provedený ve spádu a opatřen odvodněním.

(4) Vzduchotechnická zařízení s úpravou teploty přiváděného vzduchu musí být vybavena automatickou regulací.

Čl. 49

Vytápění

(1) Technické vybavení zdrojů tepla musí umožnit hospodárný, bezpečný a spolehlivý provoz.

(2) Kotle a spotřebiče musí mít zajištěn přívod spalovacího a větracího vzduchu. Odvod spalin, kondenzátu ze spalin a dalších škodlivin nesmí ohrožovat životní prostředí a zdraví osob.

(3) Výpočet tepelných ztrát budov je dán normovými hodnotami.

(4) Ve stavbách se zvýšeným nebezpečím úrazu (například v předškolních a

školských zařízeních) musí být otopná tělesa, pokud není zvolen jiný způsob vytápění, vhodně umístěna a chráněna, např. opatřením vhodnými kryty, které přitom umožní čištění těles.

(5) V otopných soustavách musí být osazena zařízení umožňující měření a nastavení parametrů otopných soustav (například teplot, přetlaku, tlakových rozdílů, průtoků). Při provozu otopných soustav se musí zajistit řízení tepelného výkonu v závislosti na potřebě tepla.

(6) Při dodávce tepla z vnějšího zdroje musí být na vstupu do vnitřní otopné soustavy stavby a na výstupu z ní osazen hlavní uzávěr topného média; měřiče dodávaného tepla musí být osazeny ve vnitřní otopné soustavě.²⁸⁾

(7) Zařízení uvedená v odstavci 5 a hlavní uzávěry topného média musí být přístupné a zabezpečené proti neoprávněné manipulaci.

(8) Otopná soustava vedená technickými podlažími musí být izolovaná.

ČÁST ČTVRTÁ

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY PRO VYBRANÉ DRUHY STAVEB A ZAŘÍZENÍ

Čl. 50

Stavby pro bydlení a individuální rekreaci

(1) Bytové domy musí být vybaveny prostory pro zajištění funkce související s bydlením, pokud tyto funkce nebudou zajištěny v bytech (např. praní a sušení prádla), prostorem pro ukládání kočárků a sportovních potřeb (např. kol, saní) a úklidovou komorou s výlevkou pro úklid společných částí domu.

(2) Prostor hlavního domovního schodiště bytového domu musí mít denní osvětlení.

(3) Každý bytový dům musí mít zabezpečenu funkci shromažďování komunálního odpadu, utříděného podle druhů.¹⁶⁾ Pokud v domě nelze vymezit prostor pro vlastní zařízení na shromažďování komunálního odpadu, musí být v přiměřené vzdálenosti mimo dům vymezena plocha pro umístění sběrných nádob na komunální odpad s napojením na pozemní komunikaci.

(4) Rodinný dům musí mít vymezen prostor pro ukládání komunálního odpadu utříděného podle druhů.¹⁶⁾ Není-li možné takovýto prostor situovat v domě, je třeba vymezit stanoviště pro sběrné nádoby na komunální odpad na pozemku rodinného domu.

(5) Rodinný dům musí mít nejméně jedno garážové stání na jeden byt. Není-li možné z územně technických nebo stavebně technických důvodů příslušný počet garážových stání situovat v domě, mohou být řešena samostatnou garáží na pozemku rodinného domu. Kromě garážového stání v domě nebo v samostatné garáži musí být na pozemku rodinného domu vymezena plocha alespoň na jedno parkovací stání. Toto stání může být zabezpečeno na příjezdu do garáže.

(6) Světlá výška obytných místností v rodinném domě musí být nejméně 2500 mm, v podkroví 2300 mm. V obytných místnostech se šikmým stropem musí být nejmenší světlá výška dosažena alespoň nad polovinou plochy místnosti, přitom se nezapočítává podlahová plocha se světlou výškou menší než 1,2 m.

(7) Sklon schodišťových ramen hlavních schodišť do obytných podlaží v rodinném domě nesmí být větší než 35°; nepřesáhne-li konstrukční výška podlaží 3000 mm, je možno zvýšit sklon schodišťových ramen až na 41°. Počet výšek schodišťových stupňů v jednom rameni smí být nejvýše 18.

(8) U hlavních schodišť a u chodeb v rodinném domě musí být nejmenší podchodná výška 2100 mm a nejmenší průchodná šířka 900 mm; u pomocných schodišť (například do sklepních nebo půdních prostor) je nejmenší průchodná šířka 750 mm.

(9) Rodinný dům nebo stavba pro individuální rekreaci tvoří jeden požární úsek, kromě prostorů, které musí tvořit samostatné požární úseky (například garáž).

(10) V rodinném domě a ve stavbě pro individuální rekreaci se únik osob řeší pouze nechráněnými únikovými cestami.

(11) Na pozemku se stavbou rodinného domu se mohou umísťovat také drobné stavby, které plní doplňkovou funkci k němu, popřípadě jedna stavba pro podnikatelskou činnost o zastavěné ploše do 16 m² a 4,5 m výšky, není-li z prostorových důvodů možno zabezpečit uvedené funkce v rodinném domě. Tyto stavby se musí umístit tak, aby svým vzhledem a účinky na okolí nenarušovaly obytné a životní prostředí a podle charakteru podnikatelské činnosti splňovaly též požadavky na dopravní obslužnost a parkování; odstupové vzdálenosti těchto staveb od společných hranic pozemků rodinných domů stanoví čl. 8 této vyhlášky.

(12) Plocha zastavěná nadzemními stavbami na pozemku rodinného domu nesmí přesáhnout u:

a) rodinných domů, mezi nimiž je volný prostor, dvojdomů a koncových sekcí řadových domů, 30 % plochy pozemku rodinného domu,

b) běžných sekcí řadové zástavby 50 % plochy pozemku rodinného domu.

(13) Zahrádkářské chaty v zahrádkových osadách nesmějí mít zastavěnou plochu větší než 18 m² včetně teras, verand a vstupů. Smějí mít jedno nadzemní podlaží bez podkroví a mohou být podsklepeny při podezdívce max. 0,5 m nad terénem. Světlá výška místností smí být maximálně 2500 mm.

(14) V zahrádkových osadách smí být kromě zahrádkářských chat umístěna jen společná stavba s hygienickým zařízením, popřípadě se společenskou místností, a s místem pro shromažďování utříděných odpadů. 16) Garáže se v zahrádkových osadách nesmějí zřizovat.

(15) V zahrádkové osadě musí být řešení vzhledu zahrádkářských chat ve vzájemném souladu.

(16) Oplocení zahrádkových osad, pokud je zřizováno, musí být průhledné. Oplocení jednotlivých zahrádek je nepřípustné.

(17) Zahrádkové osady musí mít možnost napojení komunikační přípojkou na veřejně přístupnou pozemní komunikaci a musí mít zřízeny parkovací plochy pro automobily.

Čl. 51

Stavby pro shromažďování většího počtu osob

(1) Stavby pro shromažďování většího počtu osob

a) musí být situovány a vybaveny (například požárně bezpečnostními zařízeními) tak, aby v případě havárie nebo požáru byla možná rychlá a účinná lokalizace a likvidace požáru, a aby byla v nejvyšší možné míře zaručena bezpečnost osob nacházejících se v této stavbě nebo v její blízkosti; pro požární a jiná pohotovostní vozidla musí být zřízeny vyhovující přístupové komunikace, popřípadě nástupní plochy,

b) musí mít nejméně dva východy vedoucí na volné prostranství,

c) musí být vybaveny evakuačními výtahy kromě případů, kde východ z podlaží na volné prostranství je veden po rovině nebo po rampě,

d) musí mít stanoven maximální limit návštěvníků.

(2) Osoby, které jsou ve shromažďovacích prostorech, musí mít vždy k dispozici nejméně dvě únikové cesty vedoucí různým směrem, přičemž jedna úniková cesta je nejvíce pro 250 osob. Kapacity dalších únikových cest musí odpovídat normovým hodnotám.

(3) Každá část shromažďovacího prostoru zvýšená nebo snížená o více než 500 mm, která slouží ke shromáždění více než 100 osob (například balkóny, jeviště, orchestřiště), musí mít samostatný východ.

(4) Únikové cesty z podzemních podlaží a z prvního nadzemního podlaží musí vést přímo na volné prostranství. Alespoň jedna úniková cesta musí být přizpůsobena pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace. Únikové cesty z podzemních a nadzemních podlaží musí být vzájemně odděleny, kromě případů, kde tyto cesty slouží k evakuaci z jediného shromažďovacího prostoru.

(5) Výškové rozdíly na únikových cestách ze shromažďovacích prostorů menší než 400 mm musí být vyrovnány rampami se sklonem nejvýše 1:12.

(6) Schodiště uvnitř shromažďovacího prostoru a schodiště na únikových cestách ze shromažďovacího prostoru, určená pro únik více než 50 osob, musí mít sklon schodišťových ramen od 25° do 35°. Jejich ramena musí být přímá. Schodiště ze shromažďovacího prostoru, s výjimkou schodišť v hledišti, musí mít podestu nejvýše po 15 stupních a podesty před a za dveřmi. Podesta musí být rozšířena tak, aby otevřením dveří nedošlo k zúžení započítatelné šířky únikové cesty.

(7) K rychlé evakuaci ze shromažďovacích prostorů musí být zajištěno bezpečné opuštění míst k sezení, jejichž řešení je dáno normovými hodnotami. Šířka stupňů u míst k stání uspořádaných stupňovitě musí činit alespoň 400 mm. Soubory stupňovitých nebo svažitých míst k stání musí být vybaveny zábradlím pro ochranu a oporu. U tribun pro stojící diváky se musí vždy po 10 řadách instalovat vodorovné zábradlí, členěné s ohledem na příchod a odchod diváků.

(8) Shromažďovací prostory včetně únikových cest musí být vybaveny nouzovým osvětlením. Směry úniku musí být zřetelně označeny všude tam, kde východy na volné prostranství nejsou přímo viditelné.

(9) Každý shromažďovací prostor musí tvořit samostatný požární úsek, jehož konstrukční řešení a technické vybavení a zařízení je dáno normovými hodnotami (například z hlediska použitých stavebních hmot, požární odolnosti stavebních konstrukcí, odvodu tepla a kouře při požáru).

(10) Světlá výška shromažďovacích prostorů musí být nejméně 3,0 m; pod balkóny a jinými konstrukcemi uvnitř těchto prostor musí být nejméně 2,6 m.

(11) Vždy pro 50 žen a 100 mužů musí být k dispozici alespoň jeden záchod a dále vždy pro 50 mužů jedno pisoárové stání a alespoň jeden záchod pro osoby používající vozík pro invalidy. Personál musí mít hygienické zařízení oddělené od zařízení pro veřejnost. Hygienické zařízení musí být vždy uspořádáno podle pohlaví odděleně.

(12) Šikmé rampy v hledištích při délce nejvýše 3000 mm smí mít sklon nejvýše 1:8 a musí mít protiskluzovou úpravu.

(13) Podle funkce a účelu stavby musí být vyřešeno odkládání oděvů.

Čl. 52

Stavby pro obchod

(1) Stavby pro obchod, které mají více než tři nadzemní podlaží nebo více než jedno podzemní podlaží s prodejními prostory, musí být vybaveny evakuačními výtahy.

(2) Hlavní dopravní komunikace v prodejních místnostech musí mít průchozí šířku alespoň 2000 mm, v přízemí 2500 mm. Na jejich křížení musí být umístěny ukazatele k východům a hlavnímu schodišti.

(3) Nejméně u jedné pokladny každého oddělení musí být zajištěn průchod o šířce nejméně 900 mm a manipulační plocha ve výšce nejvýše 800 mm nad podlahou. Nejmenší průchozí šířka mezi samoobslužnými prodejními pulty musí být 1800 mm.

(4) Vstupy pro příchod zákazníků musí být oddělené od vstupů sloužících provozu (příjem zboží, vstupy pro zaměstnance, odvoz odpadu apod.). Sklady potravin³²⁾ musí být odděleny od skladů ostatního zboží. Všechny sklady musí být vybaveny měřicím zařízením teploty a vlhkosti.

(5) Větrací a klimatizační zařízení musí umožnit při výskytu hořlavých plynů samočinné vyřazení z provozu.

(6) Požadavky požární bezpečnosti staveb pro obchod jsou dány normovými hodnotami. Stavby pro obchod, které jsou ve smyslu požární bezpečnosti stavbami pro shromažďování většího počtu osob, musí dále splňovat podmínky čl. 51 odst. 1 písm. a) a b), 2, 4, 5, 6, 8 a 9.

(7) U prodejen potravin, bez ohledu na velikost prodejní plochy, se stanoví hygienické požadavky a rozsah vybavení prodejny podle zvláštního předpisu.³²⁾

(8) Stavby pro obchod musí být vybaveny záchody pro veřejnost v počtu odpovídajícím kapacitě stavby a zvláštnímu předpisu.¹³⁾

(9) Světlá výška prodejních prostorů musí být nejméně 3,0 m.

32) Vyhláška č. 295/1997 Sb., o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny.

Čl. 53

Stavby pro ubytování

(1) Prostory vstupní části stavby ubytovacího zařízení musí umožňovat plynulý příjem a odbavení hostů.

(2) Světlá výška pokoje hosta a pokoje ubytovny musí být minimálně 2600 mm. V části pokoje se šikmým stropem (například v podkroví) se do jeho plochy započítává plocha, jejíž světlá výška je nejméně 1600 mm. Plocha pokoje pod šikmým stropem může zaujímat nejvýše 30 % celkové plochy pokoje.

(3) Pokoje ubytoven se navrhují s předsíňkou. V ubytovnách I se zřizují ubytovací buňky s dvěma až třemi pokoji se společnou předsíňkou a příslušenstvím. Pokoje nesmějí být řešeny jako průchozí.

(4) Předsíň musí mít minimální průchozí šířku 900 mm, u pokojů určených k ubytování osob s omezenou schopností pohybu a orientace musí být průchozí šířka předsíně 1500 mm a délka 2200 mm. Minimální šířka chodeb pro ubytované osoby je 1500 mm, nejmenší průchozí šířka schodiště pro ubytované osoby je 1100 mm. Nejmenší šířka chodby pro zaměstnance je 1200 mm, nejmenší průchozí šířka schodiště pro zaměstnance je 1100 mm. Komunikace zaměstnanců v ubytovacích zařízeních se nesmí křížit s komunikacemi hostů.

(5) Nejmenší plocha pokoje pro hosta v ubytovací jednotce v členění do tříd činí

a) 8 m² u jednolůžkového pokoje, 12,6 m² u dvoulůžkového pokoje (třída jedna a dvě hvězdičky),

b) 9,5 m² u jednolůžkového pokoje, 13,3 m² u dvoulůžkového pokoje (třída tři hvězdičky),

c) 11,4 m² u jednolůžkového pokoje, 13,3 m² u dvoulůžkového pokoje (třída čtyři hvězdičky),

d) 12 m² u jednolůžkového pokoje, 16 m² u dvoulůžkového pokoje (třída pět hvězdiček).

Jestliže u ubytovací jednotky třídy jedna až tři hvězdičky má pokoj pro hosta více než dvě lůžka, pro každé další lůžko se nejmenší podlahová plocha pokoje zvětšuje o 5 m².

(6) Nejmenší plocha jednolůžkových pokojů ubytoven činí (bez skříní) 10 m². Nejmenší plocha vícelůžkových pokojů ubytoven činí na 1 ubytovaného (bez skříní) 8 m².

(7) Pokoje ubytoven musí splňovat obecné hygienické požadavky, kladené na obytné místnosti, zejména musí mít přirozené osvětlení a větrání a musí mít

možnost vytápění. Pro ložnice ubytoven I platí kritéria na proslunění, stanovená normovými hodnotami pro byty o jedné obytné místnosti.

(8) Hygienické zařízení ubytovací jednotky musí mít nejmenší plochu 4 m².

(9) Ubytovací jednotky v ubytovacích zařízeních zařazených do třídy tři až pět hvězdiček musí mít hygienické zařízení přístupné z předsíně. U ostatních ubytovacích zařízení musí být v pokoji alespoň umyvadlo s tekoucí vodou. V těchto případech je nutno na každém podlaží, nejméně však na každých 10 pokojů, zřídit koupelnu s vanou nebo se sprchovým koutem a umyvadlem, a dále záchod uspořádaný odděleně pro muže a pro ženy, s předsíní a umyvadlem.

(10) Stavba pro ubytování s více než dvěma nadzemními podlažími musí být vybavena výtahem. Ve stavbách pro ubytování, které mají více než tři nadzemní podlaží nebo více než jedno podzemní podlaží, musí být evakuační výtahy.

(11) V části stavby pro ubytování, kde jsou poskytovány stravovací služby a kde je provozována společenská nebo kulturní činnost, musí být záchody odděleně pro muže a pro ženy s předsíní a umyvadlem, přičemž nejméně jedna záchodová kabina musí být řešena pro užívání osobami používajícími vozík pro invalidy. Požaduje se

a) pro ženy jedno sedadlo na 10 žen, pro každých dalších 20 žen jedno další sedadlo,

b) pro muže jedno sedadlo a jedno pisoárové stání nebo mušle na 10 mužů, pro každých dalších 40 mužů jedno další sedadlo a jedno pisoárové stání nebo mušle.

Pro zaměstnance musí být zřízen samostatný záchod, umyvadlo a šatna. Podle požadavků tohoto odstavce se postupuje i u samostatných zařízení veřejného stravování.

(12) Hygienická zařízení v částech staveb pro ubytování uvedených v odstavci 11 a v samostatných zařízeních veřejného stravování musí být vybavena podtlakovým větráním, které musí být v provozu po celou jejich provozní dobu.

(13) V ubytovnách se zřizují a příslušně vybavují místnosti, popř. prostory pro sušení a žehlení prádla a oděvů, pro úklid a sklady prádla.

(14) V ubytovnách se v každém podlaží zřizuje kuchyňka pro ubytované osoby; kuchyňka musí mít samostatný vchod z chodby a musí být účinně odvětrána.

(15) Každá stavba pro ubytování musí být připojena na veřejnou telefonní síť. Stavby pro ubytování s více než 100 pokoji pro ubytované osoby musí být vybaveny rozhlasem umožňujícím řízení evakuace. Stavba pro ubytování s lůžkovou kapacitou větší než 100 osob musí mít elektrickou požární signalizaci a

domácí rozhlas s nuceným poslechem. Stavba pro ubytování s ubytovací kapacitou vyšší než 30 osob musí být vybavena zařízením pro akustický signál vyhlášení poplachu. Pokud je podlaha ubytovacích jednotek umístěna výše než 30 m nad úrovní prvního nadzemního podlaží, musí v nich být instalováno samočinné hasicí zařízení.

(16) Požadavky požární bezpečnosti staveb pro ubytování jsou dány normovými hodnotami. Ve stavbách nebo jejich částech pro ubytování, musí každá ubytovací jednotka tvořit samostatný požární úsek, jehož konstrukční řešení a technické vybavení vychází z normových hodnot (například při úpravě povrchů stavebních konstrukcí, kvality podlahových krytin).

(17) Stavby pro ubytování mohou mít nejvýše osm nadzemních podlaží, pokud nosné a požárně dělicí konstrukce jsou smíšené, a tři nadzemní podlaží, pokud nosné a požárně dělicí konstrukce jsou z hořlavých hmot. Počet nadzemních podlaží není omezen pro nosné a požárně dělicí konstrukce z nehořlavých hmot.

(18) V každé stavbě pro ubytování musí být zajištěna evakuace osob únikovými cestami, jejichž druh, rozmístění, počet a technické vybavení vychází z normových hodnot (například z hlediska vytváření požárních úseků, velikosti nahodilého požárního zatížení, povrchových úprav).

(19) Všechny únikové cesty musí mít nouzové osvětlení a vyznačený směr úniku.

(20) Rozvody vzduchotechnických zařízení musí být z nehořlavých hmot. Vzduchotechnické zařízení v ubytovací části nesmí být napojeno na vzduchotechnické zařízení kuchyní.

(21) Ustanovení odstavců 1 až 20 se v plném rozsahu vztahují na hotely, motely, penziony a ubytovny I; na ostatní stavby pro ubytování se použijí přiměřeně.

Čl. 54

Stavby pro výrobu a skladování

(1) U staveb pro výrobu a skladování musí být stanoveno podle druhu výroby, skladovaných hmot a výrobků a druhu unikajících škodlivin ochranné pásmo, popřípadě dodržena bezpečnostní vzdálenost podle zvláštního předpisu.³³⁾

(2) Stavby pro výrobu a skladování musí být řešeny v souladu s normovými hodnotami požární bezpečnosti, u staveb pro skladování zvláště se zřetelem k vybavení požárně bezpečnostními zařízeními.

(3) Schodiště ve stavbách pro výrobu a skladování musí mít první a poslední stupeň schodišťového ramene výrazně rozeznatelný od okolní podlahy.²⁶⁾

(4) Vnitřní povrchy stěn, podlah a jiných konstrukcí v provozech prašných nebo v provozech s výskytem škodlivých látek musí být snadno čistitelné.

(5) Pracoviště bez denního osvětlení nebo s uměle vytvářeným mikroklimatem se smí zřizovat při dodržení podmínek hygienických, bezpečnosti práce a pracovních podmínek.17),20),26)

(6) Ve stavbách pro výrobu a skladování se zřizují hygienická zařízení.13),20)

(7) Požadavky na stavby pro výrobu, zpracování a skladování výbušnin stanoví zvláštní předpis.33)

33) Vyhláška č. 99/1995 Sb., o skladování výbušnin., vyhláška č. 102/1994 Sb., kterou se stanoví požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu v objektech určených pro výrobu a zpracování výbušnin.

Čl. 55

Zemědělské stavby a stavby pro chovatelství

(1) U staveb pro chov hospodářských zvířat

a) se stanoví ochranná pásma,15), 34)

b) s požadovaným stavem vnitřního prostředí se stanoví tepelně technické vlastnosti konstrukcí na základě tepelné bilance stavby zahrnující biologickou produkci tepla, vodních par a plynů,

c) v případech, že se nepožaduje stanovit stav vnitřního prostředí, se zvířata chrání před přímým působením větru, srážek a slunečního záření,

d) se musí zajistit zdravotní nezávadnost povrchů stavebních konstrukcí a technologických zařízení, se kterými přicházejí zvířata do styku.

(2) U staveb pro větší počet hospodářských zvířat se musí

a) vybudovat oplocení a systém filtrů proti vnesení nákazy,

b) u staveb pro drůbež, prasata a dojnice zajistit náhradní zdroj elektrické energie.

(3) Pro stavby pro chovatelství platí požadavky odstavce 1 a 2 přiměřeně.

(4) Stavby pro skladování siláže a statkových hnojiv (hnoje, hnojůvky, močůvky, kejdy, silážních šťáv) musí být navrženy podle druhu a počtu ustájených zvířat a se zřetelem na umístění stavby v ochranných pásmech vodních zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou a vodárenských nádrží a jejich

přítoků. Jejich konstrukce musí být nepropustné, musí zamezit vnikání povrchových vod, umožňovat odvod nekontaminovaných srážkových vod odděleně od vod kontaminovaných a musí zamezit vytékání skladovaných tekutých složek ze stavby.

(5) Stavby pro skladování a úpravu rostlin a rostlinných produktů musí

a) u skladů zrnin, ovoce a zeleniny svým provedením zabezpečit ochranu proti vnikání ptactva a hlodavců,

b) být snadno čistitelné a desinfikovatelné,

c) u skladů brambor, ovoce a zeleniny splnit požadované tepelně izolační vlastnosti obvodových stěn, stropů a podlah.

(6) Stavby pro pěstování rostlin a skladování rostlinných produktů (například žampionů, brambor a kořenové zeleniny) nemusí mít izolace podlah proti zemní vlhkosti nebo mohou být provedeny bez podlahy.

(7) Skladovací prostory pro skladování minerálních hnojiv a přípravků na ochranu rostlin musí být zabezpečeny před účinkem zemní vlhkosti a účinky povětrnosti a nesmí umožňovat impuls pyrolytického rozkladu hnojiv.

(8) Sklady minerálních hnojiv a přípravků na ochranu rostlin, asanační plochy, příjmová a výdejní místa apod., musí být zabezpečeny proti vniknutí srážkových vod a nesmí být odkanalizovány do stokové sítě.

(9) Plochy, na kterých může dojít ke kontaminaci srážkových vod minerálními hnojivy a přípravky na ochranu rostlin, musí být řešeny jako nepropustné a odvodněny do jímek nebo účinného čistícího zařízení. V jednotlivých jímkách na jímání odpadních vod kontaminovaných hnojivy a přípravky na ochranu rostlin lze akumulovat pouze odpadní vody stejného charakteru.

(10) Sklady přípravků na ochranu rostlin musí být vybaveny záchytnou bezodtokovou jímkou o objemu odpovídajícímu největšímu skladovanému obsahu nebo nepropustnou podlahou ohraničenou nepropustným soklem stěn a zvýšeným prahem dveří. Sklady těchto přípravků na ochranu rostlin musí být z hlediska požární bezpečnosti posuzovány jako sklady hořlavých kapalin.

(11) Skladovací nadzemní nádrže skladů kapalných minerálních hnojiv o objemu větším než 100 m³ musí být opatřeny indikací případných netěsností těch částí nádrže, které nelze kontrolovat. Stáčecí místa příjmu a výdeje se musí zabezpečit bezodtokovou jímkou pro zachycení úkapů.

(12) Výdejní rampa u skladů přípravků na ochranu rostlin musí být chráněna před dešťovými srážkami a mít sklon do bezodtokové jímky s kapacitou minimálně 1

m3.

(13) Další požadavky na navrhování zemědělských staveb upravují zvláštní předpisy.^{34),35)}

(14) Požadavky požární bezpečnosti na zemědělské stavby jsou dány normovými hodnotami.

34) Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)

35) Např. zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 84/1997 Sb., kterou se upravuje registrace přípravků na ochranu rostlin a zacházení s nimi a technické a technologické požadavky na mechanizační prostředky na ochranu rostlin a jejich kontrolní testování.

Čl. 56 Garáže

(1) Výjezd z garáží musí být vzdálen od přilehlého okraje jízdního pásu pozemní komunikace nejméně na délku, u jednotlivých garáží nejméně na dvě třetiny délky, největšího předpokládaného vozidla v garáži.

(2) Umístění vjezdu do hromadných garáží musí umožňovat zajíždění jízdou vpřed s maximálně jedním obloukem.

(3) Světlá výška prostorů garáží musí být nejméně o 0,2 m větší, než je výška nejvyššího předpokládaného vozidla, nejméně však 2,10 m.

(4) Rozměry vnitřních účelových komunikací a jednotlivých stání garáží jsou dány normovými hodnotami.

(5) V garážích, kde se trvale zdržují zaměstnanci, se zřídí hygienické zařízení v souladu s normovými hodnotami.

(6) U jednotlivých a řadových garáží je při použití přirozeného větrání velikost větracích otvorů, připadajících na jedno vozidlo, dána normovými hodnotami.

(7) Prostory stání a vnitřních komunikací hromadných garáží se větrají podle požadavků daných normovými hodnotami tak, aby se zabránilo vzniku nepřipustných koncentrací škodlivých plynů a par.

(8) V hromadných garážích se zřizuje kanalizace v prostorech, kde jsou umístěny výtoky vnitřního vodovodu a podlahové vpusti.

(9) V prostorech stání a vnitřních komunikací hromadných garáží se nesmějí umísťovat odběrná plynová zařízení. V jednotlivých a řadových garážích lze pouze

pro vytápění umístit plynový spotřebič pro vytápění garáží zvlášť určený, který odebírá vzduch pro spalování z venkovního prostoru a spaliny odvádí do stejného prostředí, a za předpokladu provedení zvláštních bezpečnostních opatření.

(10) Požadavky požární bezpečnosti garáží jsou dány normovými hodnotami.

(11) Nejmenší šířka únikových cest v garážích je 1,5 únikového pruhu. Z požárního úseku hromadné garáže musí vést alespoň dvě nechráněné únikové cesty, a to na volné prostranství nebo do chráněné únikové cesty. Z požárního úseku hromadné garáže může vést jedna nechráněná úniková cesta, pokud je v něm nejvýše 50 % počtu stání, stanoveného podle této vyhlášky .

(12) Hromadné garáže musí mít označení únikových cest včetně vyznačeného směru úniku. Hromadné garáže v podzemních podlažích musí mít nouzové osvětlení únikových cest.

(13) Hromadné garáže se dvěma a více podzemními podlažími nebo s více než třemi nadzemními podlažími musí mít vnitřní zásahové cesty, které mohou být umístěny ve všech typech chráněných únikových cest.

Čl. 57

Servisy, opravy a čerpací stanice pohonných hmot

(1) Odpadní vody ze servisů a opraven před vypuštěním do stokové sítě, popřípadě do vodního recipientu se upraví v souladu s normovými hodnotami tak, aby bylo dosaženo složení odpadních vod požadovaného podle zvláštního předpisu.36)

(2) Manipulační plochy čerpacích stanic pohonných hmot musí být nepropustné a musí být vyspádovány do záchytných jímek s odtokem do kanalizace zaolejovaných vod.

(3) U servisů, opraven a čerpacích stanic se zřídí hygienická zařízení v souladu s příslušnými normovými hodnotami a zvláštním předpisem.13)

(4) Světlé výšky místností a prostorů v servisech, opravnách a čerpacích stanicích jsou dány normovými hodnotami.

(5) Větrání servisů, opraven a čerpacích stanic musí zajistit, aby koncentrace škodlivých látek v ovzduší nepřekročila normové hodnoty z hlediska ochrany zdraví i nebezpečí výbuchu.24)

(6) Servisy a opravy, pokud jsou vestavěné do budovy sloužící jinému účelu, popřípadě k ní přistavěné, musí tvořit samostatný požární úsek. Požadavky na požární úseky servisů a opraven jsou dány normovými hodnotami.

(7) Čerpací stanice pohonných hmot musí být navrženy tak, aby byl umožněn plynulý průjezd vozidla i odjezd odbavených vozidel od jednotlivých zařízení stanice.

(8) Čerpací stanice pohonných hmot jsou otevřená technologická zařízení, kde samostatné požární úseky tvoří skladovací nádrže včetně stáček místo a výdejní stanoviště. Součástí požárního úseku výdejního stanoviště může být obchod, pokud jeho prodejní místnost nemá větší půdorysnou plochu než 75 m². Řešení požární bezpečnosti čerpacích stanic je dáno normovými hodnotami.

(9) Stavební konstrukce čerpací stanice musí být z nehořlavých hmot, kromě čerpací stanice s nejvíce šesti výdejními stojany, která může mít pro zastřešení výdejních stojanů a obchodu použity konstrukce smíšené, pokud není skladování pohonných hmot zajištěno nadzemní skladovací nádrží.

(10) Pro vymezení požárně nebezpečného prostoru jednotlivých částí čerpací stanice jsou odstupové vzdálenosti dány normovými hodnotami.

(11) Čerpací stanice pohonných hmot musí být vybaveny technickým zařízením omezujícím pronikání par, vznikajících manipulací s pohonnými látkami, do vnějšího ovzduší.

(12) Čerpací stanice propan-butanu pro motorová vozidla nesmí být zřizovány v budovách jiného účelu a v jejich bezprostřední blízkosti.

(13) Nadzemní zásobníky čerpací stanice propan-butanu pro motorová vozidla, vč. zásobníků v zemi, pokud vrstva zeminy nad zásobníkem nedosahuje výšky 0,50 m, s objemem větším než 5 m³ a menším než 100 m³ nebo pokud je součet objemů více zásobníků stanice větší než 100 m³, musí být vzdáleny od obytných budov a budov s přístupem veřejnosti nejméně 40 m.

(14) U staveb čerpacích stanic propan-butanu pro motorová vozidla

a) nadzemní zásobníky, včetně zásobníků v zemi, pokud vrstva zeminy nad zásobníkem nedosahuje výšky 0,5 m, s objemem nad 5 m³, se umísťují ve vzdálenosti nejméně 10 m od

1. šachet skladovacích nádrží ropných produktů,

2. komunikace pro příjezd a odjezd vozidel,

3. vstupů do podzemních objektů a zařízení;

vzdálenost 10 m lze snížit nejvíce na vzdálenost 5 m jen v případě, že zásobníky včetně výstroje jsou chráněny proti požáru,

b) nadzemní zásobníky, včetně zásobníků v zemi, pokud vrstva zeminy nad zásobníkem nedosahuje výšky 0,5 m, s objemem do 5 m³, se umísťují ve vzdálenosti nejméně 5 m od komunikace pro příjezd a odjezd vozidel,

c) podzemní zásobníky se umísťují ve vzdálenosti

1. od komunikace pro příjezd a odjezd vozidel u zásobníků do objemu 10 m³ nejméně 3 m, a u zásobníků přes 10 m³ do 100 m³ nejméně 5 m,

2. od čerpací stanice ostatních ropných produktů, pokud zůstává alespoň jedna čelní stěna zásobníku volná, nejméně 10 m,

d) přemístitelné zásobníky s objemem do 5 m³, které jsou umístěny společně s výdejním zařízením na pevném rámu, se v čerpací stanici umísťují delší stranou kolmo k přilehlé veřejné pozemní komunikaci výdejním místem nejméně 10 m od této komunikace a 1,2 m od komunikace příjezdu a odjezdu vozidel čerpací stanice; v čerpací stanici ostatních ropných produktů současně nejméně 15 m od hranice souboru ostatních ropných produktů.

(15) Výdejní zařízení čerpacích stanic propan-butanu pro motorová vozidla s výjimkou kompaktních čerpacích stanic se umísťuje nejméně 10 m od

a) vozovky veřejných pozemních komunikací,

b) hranic sousedních pozemků,

c) otvorů budov,

d) šachet skladovacích nádrží ropných produktů,

e) objektů z hořlavých stavebních hmot,

f) armatur podzemních zásobníků s propan-butanem a nadzemních skladovacích nádrží hořlavých kapalin nezakrytých zeminou,

g) vstupů do podzemních objektů a zařízení.

Od jiných výdejních zařízení se umísťuje ve vzdálenosti nejméně 6,5 m.

36) Nař. vlády č. 82/1999 Sb., kterým se stanoví ukazatele a hodnoty přípustného stupně znečištění vod.

Čl. 58

Stavby pro zdravotnictví

U staveb pro zdravotnictví jsou technické požadavky upraveny zvláštním předpisem.13),37) Požadavky požární bezpečnosti staveb pro zdravotnictví jsou dány normovými hodnotami.

37) Vyhláška č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení.

Čl. 59

Stavby škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení

(1) Nejmenší světlé výšky místností a prostorů musí být

a) 3000 mm u mateřských škol a speciálních mateřských škol; snížení na světlou výšku 2500 mm lze připustit, pokud je dodržena kubatura vzduchu 12 m³ na jedno dítě,

b) 3300 mm u základních, středních, vyšších a speciálních škol; při dodržení všech podmínek denního osvětlení na pracovní plochy je možné snížení na světlou výšku 3000 mm, pokud je dodržena kubatura vzduchu 5,3 m³ na jednoho žáka,

c) 6000 mm u tělocvičen rozměrů 12 × 18 m a 12 × 24 m, 7000 mm u tělocvičen rozměrů 18 × 30 m a větších,

d) 2500 mm u šaten.

(2) V budově každé školy, předškolního, školského a tělovýchovného zařízení musí být zřízeny šatny žáků. Prostory šaten musí být osvětlené a větrané. Odkládání oděvu pedagogických a nepedagogických pracovníků se musí řešit odděleně od šaten žáků.

(3) U centrálních šaten žáků musí být šířka kóje u jednostranně umístěných věšáků nejméně 1500 mm, u dvoustranně umístěných věšáků nejméně 2200 mm. Na jednoho žáka se počítá 0,25 m² plochy.

(4) Záchody a umývárny ve školách, školských a tělovýchovných zařízeních se zřizují odděleně podle pohlaví. Musí být umístěny tak, aby dostupná vzdálenost nepřesáhla 60 m. Záchody u výukových prostorů musí být vždy přímo osvětleny a větrány. Pro 80 chlapců musí být zřízena jedna záchodová kabina a pro 20 chlapců jedno pisoárové stání. Pro 80 dívek musí být zřízena jedna hygienická kabina a pro 20 dívek jedna záchodová kabina. V záchodových předsíních, které se užívají jako umývárny, se počítá jedno umyvadlo na 20 žáků. Nejméně jedna záchodová kabina musí být řešena pro užívání osobami používajícími vozík pro invalidy.

(5) Záchody a umývárny pedagogických a nepedagogických pracovníků nesmí být přístupné ze záchodů a umýváren žáků. Pro 20 osob musí být zřízena jedna

záchodová kabina a jedno umyvadlo.

(6) Záchody a umývárny u předškolních zařízení musí být přístupné ze šatny a denních místností dětí. Nedělí se podle pohlaví a pro pět dětí musí být zřízena jedna dětská mísa a jedno umyvadlo.

(7) Záchody a umývárny u speciálních škol musí být umístovány a zřizovány podle stupně a charakteru postižení žáků.

(8) Nejmenší světlá šířka chodby ve školách musí být 3000 mm, jsou-li výukové prostory umístěny po obou stranách chodby, a 2200 mm, jsou-li výukové prostory jen na jedné straně chodby. Slouží-li tato chodba jako hlavní komunikační spojení, pak musí být široká nejméně 3000 mm. Nejmenší světlá šířka chodby u všech předškolních zařízení musí být 1200 mm.

(9) Ve výukových prostorách musí mít dveře šířku nejméně 900 mm. U tělocvičen musí být alespoň jedny dveře velikosti 1800 × 2100 mm.

(10) Ve všech předškolních zařízeních, základních školách a ve školách speciálních nesmí být používány dveře kývavé nebo turniketové. Zasklená dveřní křídla musí být opatřena bezpečnostním sklem. U všech předškolních zařízení nesmí být spodní třetina dveří zasklívána.

(11) Ve výukových prostorách musí být umístěn alespoň jeden výtok pitné vody. Pokud je zavedena teplá voda, pak u výtoků v dosahu žáků nesmí mít teplotu vyšší než 45°C.

(12) Řešení požární bezpečnosti škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení je dáno normovými hodnotami požární bezpečnosti staveb.

(13) Ustanovení odstavců 1 až 12 se vztahují na stavby škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení,³⁸⁾ které jsou určeny pro výchovu a vzdělávání.

(14) Pro stavby vysokých škol a vysokoškolských zařízení platí požadavky odstavce 1 až 12 přiměřeně.

38) Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 60

Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci

(1) Svým provedením a umístěním nesmějí stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci porušovat vzhled města nebo krajiny, ohrožovat bezpečnost silničního provozu, bránit rozhledu na pozemních komunikacích a drahách a nad přípustnou míru obtěžovat okolí, zejména obytné prostředí, hlukem nebo světlem, obzvláště přerušovaným.

(2) Při umístění většího počtu staveb a zařízení pro informaci, reklamu a propagaci v daném prostoru musí být zajištěn jejich vzájemný soulad.

(3) Umístěním a provozem staveb a zařízení pro informace, reklamu a propagaci nesmějí na pozemních komunikacích, v obvodu drah a na veřejných plochách vznikat překážky pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.¹³⁾

(4) Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci se nesmějí umísťovat na stavbách vojenské správy a v jejich blízkosti na stavbách a pozemcích s nimi sousedících bez souhlasu příslušného vojenského stavebního úřadu.

(5) V památkových zónách a rezervacích, v dosahu chráněných památek, přírodních zvláště chráněných území a v zastavěných částech přírodních parků se smějí stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci umístit po posouzení jejich vlivu na okolí.

(6) Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci umístěné

a) na budovách nesmí rušit základní členění průčelí a jeho významné detaily,

b) na šikmých střeších budov musí být tvořeny z jednotlivých prvků (např. písmen, číslic, loga), nesmí přesahovat hřeben střechy a jejich celková výška nesmí přesáhnout 2 m; na území památkových rezervací a zón⁵⁾ nesmí být horní hrana zařízení umístěna výše než 1 m pod hřebenem střechy,

c) na oplocení, nebo vedle něho do vzdálenosti rovnající se výšce zařízení či stavby pro informace, reklamu a propagaci, nesmí přesahovat výšku oplocení o více než 20 %, ne však více než o 0,30 m.

(7) Stavby a zařízení pro informaci, reklamu a propagaci se nesmějí umísťovat

a) na stavbách sloužících kultovním a pohřebním účelům, na pomnicích, památnících a pamětních deskách a v nejbližším okolí těchto staveb, v přírodních zvláště chráněných územích, v nezastavěných částech přírodních parků, v lesích, v parcích a sadech, na souvislých přírodních svazích, na střeších budov v památkových rezervacích s dochovanými zbytky lidové architektury³⁹⁾, s výjimkou informačních zařízení, vztahujících se k těmto stavbám nebo plochám,

b) na mostech přes vodní toky včetně částí těchto mostů nad přilehlým územím, pobřežních zdech a jiných pevných zařízeních vodních toků, ve vodních tocích, a

na všech mostech v památkových rezervacích a zónách,

c) na sloupech a stožárech telekomunikačního a energetického vedení, na historických stožárech veřejného osvětlení a jejich replikách a na měřících bodech geodetických sítí,

d) na plochých střeších.

(8) Stavby a zařízení pro informaci, reklamu a propagaci s plochou panelu větší než 4 m² se nesmějí umísťovat v památkových rezervacích a zónách^{1),5)} kromě umístění zařízení na ohradách stavenišť.

39) Nařízení vlády č. 127/1995 Sb., o prohlášení území ucelených částí vybraných měst a obcí s dochovanými soubory lidové architektury za památkové rezervace

Čl. 61 **Kanalizační stoky**

(1) Kanalizační stoky a objekty na kanalizačních stokách musí být navrženy a provedeny jako vodotěsné konstrukce. Vodotěsnost stok musí splňovat normové hodnoty.

(2) Do veřejné splaškové kanalizace⁴⁰⁾ nesmí být zaústěny dešťové vody.

(3) Maximální průtočná rychlost odpadních vod ve veřejné kanalizaci a minimální jmenovité světlosti kanalizačních stok jsou dány normovými hodnotami.

(4) Vstupní otvory objektů na stokové síti musí být vybaveny kruhovými poklopy o minimálním průměru 600 mm, které musí být bezpečné proti vysunutí jedoucimi vozidly a opatřeny znakem hl.m. Prahy. V místech, kde dopravní prostředky nemají přístup, mohou být poklopy čtvercové s panty, o rozměrech minimálně 600 x 600 mm.

(5) Vstupní části podzemních objektů na stokové síti vybavené poklopy musí být vybudované tak, aby poklop v komunikačních plochách netvořil překážku. Mimo komunikační plochu musí vyčnívat nad terén, v zastavěném území 100 mm, v nezastavěném území 300 mm a v plochách využívaných pro zemědělskou výrobu musí být navíc označeny směrovou tyčí.

(6) Vstupní šachty do stokové sítě se provádějí všude tam, kde se mění směr nebo sklon přímých úseků stok, příčný profil nebo materiál stoky a v místech spojení dvou nebo více stok, pokud v těchto místech nejsou nahrazeny jiným objektem, který splňuje současně účel vstupní šachty.

(7) Při křižování protipovodňových staveb musí být kanalizační stoky vybaveny

jedním provozním a jedním pohotovostním uzávěrem na zabezpečení ochrany území proti zpětnému vzduťí vody z vodního toku do stoky. Uzávěry musí být přístupné i během povodně.

(8) Dešťová nádrž na stokové síti nesmí být zaplavitelná vodou z vodního toku.

(9) Pokud zrušené stoky a kanalizační přípojky nelze odstranit, musí se vyplnit vhodným materiálem.

(10) Odvádění vod do veřejné kanalizace a její užívání stanoví zvláštní předpis.7),40)

40) Vyhláška č.144/1978 Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 62

Vodovody

(1) Veřejný vodovod⁴⁰⁾ pro zásobování pitnou vodou se nesmí propojovat s jiným zdrojem vody.

(2) Hydrodynamický přetlak v rozvodné síti veřejného vodovodu musí v místě napojení vodovodní přípojky splňovat normové hodnoty.

(3) U vodovodního potrubí provedeného z nekovového materiálu nebo z kovových materiálů nevodivě spojených, musí být proveden kovový vodič spojený s kovovými armaturami a navazujícím kovovým potrubím tak, aby bylo možno následně zjistit polohu potrubí v zemi.

(4) Sklon a krytí vodovodního potrubí musí splňovat normové hodnoty.

(5) Krytí vodovodního potrubí při převedení pod vodním tokem musí splňovat normové hodnoty.

(6) Vnější odběrná místa požární vody se přednostně navrhují s nadzemními hydranty.

ČÁST PÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. 63
Výjimky

Za podmínek stanovených v § 138a stavebního zákona lze v odůvodněných případech povolit výjimku z ustanovení:

Čl. 4	odst. 6, 9, 10, 12, 17, 22 písm. b), c)	Čl. 49	odst. 5
Čl. 8	odst. 2, 3, 4, 5, 8	Čl. 50	odst. 1, 5, 8, 12
Čl. 10	odst. 3	Čl. 51	odst. 11
Čl. 11	odst.6	Čl. 56	odst. 1
Čl. 22	odst. 3, 4	Čl. 57	odst. 7
Čl. 30	odst. 5	Čl. 59	odst. 4
Čl.	písm. a)	Čl.	odst. 7 písm. d)

47		60	
Čl. 48	odst. 4	.	.

Čl. 64 **Zrušovací ustanovení**

Zrušuje se :

Vyhláška č. 5/1979 Sb. NVP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění vyhlášky č. 1/1994 Sb. hl. m. Prahy, vyhlášky č. 35/1995 Sb. hl. m. Prahy a vyhlášky č. 25/1998 Sb. hl. m. Prahy.

Čl. 65 **Přechodná ustanovení**

U územně plánovací dokumentace, jejíž návrh byl zpracován před účinností této vyhlášky a v řízeních, zahájených před účinností této vyhlášky, se postupuje podle dosavadní právní úpravy.

Čl. 66 **Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1.ledna 2000.

Ing. arch. Jan Kasl, v. r.
primátor hl. m. Prahy

Ing. Petr Švec, v. r.
náměstek primátora hl. m. Prahy

Příloha č. 1
(samostatné listy)

Mapový podklad
zóny 1 až 4 a spádová území stanic metra
Mapové podklady jsou uveřejněny ve Sbírce částka 12/1999.

Příloha č. 2

Ukazatele základního počtu stání

Základní počet stání Pz se stanoví vydělením skutečného počtu jednotek údajem X

Funkce	Jednotka	1 stání připadá na x jednotek
		X
1. <u>Bydlení*</u> a ubytování		
1.1. bytový dům	byt o 1 obytné místnosti byt do 100 m ² celkové plochy	2 1 0,5
1.2. domov důchodců	byt nad 100 m ² celkové plochy	10 15
1.3. domov mládeže	lůžko	5
1.4. ubytovna pro zaměstnance	lůžko	10
1.5. vysokoškolská kolej	lůžko	4
1.6. hotel (do **)	lůžko	3
(*** a více)	lůžko	10

1.7. turistická ubytovna 1.8. motel	lůžko lůžko pokoj	1
2. Školství 2.1. jesle, mateřská škola 2.2. základní škola 2.3. střední škola, učiliště 2.4. vysoká škola 2.5. školící zařízení pro dospělé, přednášková síň	dítě žák student, učeň student posluchač	30 30 20 6 5 (min. však 1 stání na 50 m2 užitné plochy)
3. Kultura a náboženství 3.1. kino 3.2. divadlo, koncertní síň 3.3. kostel, modlitebna 3.4. obřadní síň, krematorium 3.5. galerie, muzeum, knihovna 3.6. taneční sál, diskotéka 3.7. hřbitov	sedadlo sedadlo sedadlo sedadlo m2 užitné plochy m2 plochy sálu m2 plochy	6 4 15 7 40 6 1500
4. Zdravotnictví 4.1. nemocnice, klinika 4.2. poliklinika, zdrav. ordinace	lůžko lékařská ordinace	5 1
5. Administrativa pro veřejnost 5.1. instituce celoměstského nebo nadměstského významu 5.2. instituce místního významu 5.3. banka, pojišťovna, pošta	m2 kancelářské plochy m2 kancelářské plochy m2 plochy pro veřejnost nebo přepážka (použije se varianta s větším počtem stání)	25 30 25 1

	+ m2 kancelářské plochy	35
6. <u>Administrativa s malou návštěvností</u> 6.1. ředitelství podniků, projekční ateliéry, instituce	m2 kancelářské plochy	35
7. <u>Obchod</u> 7.1. jednotlivá prodejna 7.2. nákupní středisko s potravinami 7.3. nákupní centrum, obchodní dům do 3000 m2 plochy 3000 až 50000 m2 plochy nad 50000 m2 plochy 7.4. nákupní středisko určené zejména pro nákup do aut 7.5. obchod pouze s nábytkem 7.6. autosalón (prodejna aut) 7.7. obchod - "dům a zahrada"	m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy m2 užitné plochy	50 30 35 30 20 20 50 25 50
8. <u>Stravování</u> 8.1. hostinec, pivnice 8.2. restaurace 8.3. motorest	m2 odbytové plochy m2 odbytové plochy m2 odbytové plochy	15 10 5
9. <u>Sport s diváky</u> 9.1. stadion (fotbal apod.) 9.2. sportovní hala	m2 plochy stadionu + sedadlo nebo místo k stání pro diváky m2 plochy haly + sedadlo nebo místo k stání pro diváky hrací kurt	250 12 50 10 0,25

9.3. tenisové hřiště	+ sedadlo pro diváky	12
10. Sport bez diváků, rekreace 10.1. tréninkový stadion 10.2. tělocvična, sportovní hala 10.3. plavecký bazén 10.4. přírodní koupaliště 10.5. tenisové hřiště 10.6. fitness centrum 10.7. minigolf 10.8. kuželna 10.9. loděnice 10.10. zahrada, park 10.11. zoologická zahrada	m2 plochy stadionu m2 plochy haly m2 plochy bazénu m2 plochy pozemku pro návštěvníky (bez vodní plochy) kurt m2 užitné plochy dráha dráha místo pro člun m2 plochy parku m2 plochy zahrady	250 50 10 250 0,25 20 6 1 2 10000 700
11. Služby 11.1. řemeslnické služby, opravny 11.2. autoopravna 11.3. myčka aut 11.4. čerpací stanice pohonných hmot	zaměstnanec pracovní stání mycí zařízení výdejní stojan	3 (min. však 1 stání na 30 m2 užitné plochy) 0,2 0,5 1
12. Výroba , sklady a výstavy 12.1. výrobní hala 12.2. sklad 12.3. výstaviště	zaměstnanec m2 plochy skladu m2 výstavní plochy	4 (min. však 1 stání na 100 m2 užitné plochy) 200 70

U staveb s funkčním využitím v tabulce neuvedeným se použijí koeficienty platné pro obdobné funkční využití.

***) Vybavení pro dopravu v klidu u rodinných domů stanovuje čl. 50 odst. 5 vyhlášky.**

**Obsah vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy
základní ustanovení**

- Čl. 1 Předmět úpravy
- Čl. 2 Rozsah platnosti
- Čl. 3 Pojmy

**část první
územně technické požadavky na stavby a na jejich umíst'ování**

- Čl. 4 Umíst'ování staveb
- Čl. 5 Studny individuálního zásobování vodou
- Čl. 6 Žumpy a malé čistírny
- Čl. 7 Stavební pozemek, ochranná a bezpečnostní pásma, chráněná území
- Čl. 8 Vzájemné odstupy staveb
- Čl. 9 Připojení staveb na pozemní komunikace
- Čl. 10 Rozptylové plochy a zařízení pro dopravu v klidu
- Čl. 11 Připojení staveb na sítě a stavby technického vybavení
- Čl. 12 Oplocení pozemků
- Čl. 13 Vliv staveb na životní prostředí
- Čl. 14 Staveniště a zařízení staveniště

**část druhá
obecné požadavky na bezpečnost a užitné vlastnosti staveb**

- Čl. 15 Základní požadavky
- Čl. 16 Mechanická odolnost a stabilita

**oddíl 1
požární bezpečnost**

- Čl. 17 Pojmy
- Čl. 18 Všeobecné požadavky
- Čl. 19 Požadavky na zajištění úniku osob
- Čl. 20 Požadavky na odstupové vzdálenosti
- Čl. 21 Požadavky na zajištění požárního zásahu

**oddíl 2
ochrana zdraví, zdravých životních podmínek a životního prostředí**

- Čl. 22 Všeobecné požadavky
- Čl. 23 Vnitřní prostředí
- Čl. 24 Proslunění
- Čl. 25 Ochrana proti hluku a vibracím

oddíl 3

- Čl. 26 Bezpečnost při provádění a užívání staveb
- Čl. 27 Zvláštní požadavky
- Čl. 28 Energetická hospodárnost
- Čl. 29 Odstraňování staveb

část třetí

požadavky na stavební konstrukce a technická zařízení budov

oddíl 1

stavební konstrukce

- Čl. 30 Zakládání staveb
- Čl. 31 Stěny, příčky
- Čl. 32 Stropy
- Čl. 33 Podlahy, povrchy stěn a stropů
- Čl. 34 Schodiště a šikmé rampy
- Čl. 35 Komíny a kouřovody
- Čl. 36 Střechy
- Čl. 37 Výplně otvorů
- Čl. 38 Zábradlí
- Čl. 39 Výtahy
- Čl. 40 Výtahové, instalační a větrací šachty
- Čl. 41 Shozy pro odpad
- Čl. 42 Předsazené části stavby a lodžie

oddíl 2

technická zařízení staveb

- Čl. 43 Vodovodní přípojky a vnitřní vodovody
- Čl. 44 Kanalizační přípojky a vnitřní kanalizace
- Čl. 45 Elektrické přípojky a vnitřní rozvody silnoproudé a telekomunikační
- Čl. 46 Plynovodní přípojky, vnitřní rozvody plynu a odběrná plynová zařízení
- Čl. 47 Ochrana před bleskem
- Čl. 48 Vzduchotechnická zařízení
- Čl. 49 Vytápění

část čtvrtá

zvláštní požadavky pro vybrané druhy staveb a zařízení

- Čl. 50 Stavby pro bydlení a individuální rekreaci
- Čl. 51 Stavby pro shromažďování většího počtu osob
- Čl. 52 Stavby pro obchod
- Čl. 53 Stavby pro ubytování
- Čl. 54 Stavby pro výrobu a skladování
- Čl. 55 Zemědělské stavby a stavby pro chovatelství
- Čl. 56 Garáže
- Čl. 57 Servisy, opravný a čerpací stanice pohonných hmot
- Čl. 58 Stavby pro zdravotnictví
- Čl. 59 Stavby škol, předškolních, školských a tělovýchovných zařízení
- Čl. 60 Stavby a zařízení pro informace, reklamu a propagaci
- Čl. 61 Kanalizační stoky
- Čl. 62 Vodovody

Část pátá závěrečná a přechodná ustanovení

- Čl. 63 Výjimky
- Čl. 64 Zrušovací ustanovení
- Čl. 65 Přechodná ustanovení
- Čl. 66 Účinnost

TEXT JE UVEŘEJNĚN VE SBÍRCE-částka 12/1999